

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu ve Strakonících vydal dne 29. října 2012 ve Strakonících podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

██████████,

nar. ██████████ v ██████████ trvale bytem a adresa pro účely doručování ██████████
██████████ manipulant ve společnosti Tonak Strakonice,

je vinen,

1)

že v době od 23:00 hodin do 24:00 hodin dne 31.12.2009 při oslavě Silvestra v bytě domu č.p. ██████████ v ulici ██████████ kde v té době žili jako druh a družka, po předchozím požití alkoholických nápojů, při hádce poškozenou ██████████ nar. ██████████ vulgárně urážel, načež ji chytil za ruce a přes její odpor ji odtáhl z obývacího pokoje do koupelny, kde jí svlékl kraťasy a tričko, takže zůstala jen ve spodním prádle, a hodil ji do vany, kde byla zády opřená o hranu vany a nohy měla pokrčené, přičemž křičela, ať toho nechá, kdy on jí nejprve pustil ze sprchy vlažnou vodu na hlavu a poté jí omotal hadicí od sprchy jednou kolem krku a pak konec zatáhl směrem k sobě, v důsledku čehož nemohla poškozená dýchat, což trvalo cca 30 vteřin, následně se jí obviněný zeptal, zda bude hodná, načež ona souhlasně přikývla a on ji nechal a odešel z koupelny, když tímto jednáním v poškozené ██████████ nar. ██████████ vzbudil obavu o její život,

2)

že v době od 00.00 hodin dne 21.3.2012 do 24:00 hodin dne 21.3.2012 sděloval prostřednictvím sociální sítě Facebook dalším osobám údaje o tom, že poškozená ██████████

██████████, nar. ██████████, je neplodná a je nositelkou žloutenkového viru a HIV viru, když podle doložených lékařských zpráv byly tyto informace lživé, čehož si byl vědom,

t e d y

- ad. 1) – jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,
- ad. 2) – o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu a čin spáchal veřejně přístupnou počítačovou sítí,

č í m ž s p á c h a l

- ad. 1) – trestný čin nebezpečného vyhrožování podle § 197a odst. 1 trestního zákona, účinného do 31.12.2009,
- ad.2) – přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 184 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na **1 (jeden) rok**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **2 (dvě) léta**.

P o u ě n í: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení.

Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze.

Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Ve Strakonících dne 29. října 2012

Za správnost vyhotovení:
Lenka Mužíková

Mgr. Roman Šustr, v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu ve Strakoniciích vydala dne 21. 10. 2015 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz:

Obviněná

[REDACTED]

nar. [REDACTED] ve [REDACTED] bez zaměstnání, trvale bytem a na adrese pro účely doručování [REDACTED]

je vinna, že

1)

dne 11. 2. 2015 v 08:51 hod. ve Strakoniciích přispěla pod nickem AP do veřejné internetové diskuze zveřejněné na webových stránkách Strakonického deníku <http://strakonicky.denik.cz> k článku "Úpravnu v termínu nestihnou" textem: "Co to prolhany psychopaticky devianti kverulantsky protekčni trafikantsky prase nemejc jeste dela na svobode? Nemejci, tvoje drzost a ubohost opravdu nema hranic a pocitej s odvetou za to krivy obvineni, uchyle!", kdy toto jednání vzbudilo u [REDACTED] nar. [REDACTED] důvodnou obavu o jeho život a zdraví,

2)

ve Strakoniciích přispěla pod nickem AP do veřejné internetové diskuze zveřejněné na webových stránkách Strakonického deníku <http://strakonicky.denik.cz>

- dne 11. 2. 2015 ve 12:45 hod. k článku "Úpravnu v termínu nestihnou" textem "Kolik si z tech 151 mega za Pracejovice a 90 mega za Hajsskou bratri nemejcove nastrkali do kapes? Cena vodneho a stocneho na rok 2015: Praha 44.72, 32.94, celkem 77.66, Strakonice 54.56, 33.22, celkem 87.78!!! Vyzyvam obcany Strakonice aby si od tech dvou psychopatu a kriminalniku nenechali tohle libit, dale vyzyvam pana starostu i zastupitelstvo, aby ihned

provedli v TSST hloubkový audit a personalni zmeny na vedeni useku vyroby vody a na pozici reditele"

- dne 16. 3. 2015 v 19:23 hod. k článku " [redacted] očekává odvolání z rady města" textem "Protože vyšinutý jsou tu akorát bratři němejcové. A je to profesní selhání debilů kučery a muchla, že ty zmagořený prasata ještě mají zbrojáky, pistole, kulovnice, brokovnice a známý na fízlárně, co jim zajišťujou beztrestnost formou zneužití ve spoluúčasti, co zmde koubo!",

- dne 16. 3. 2015 ve 20:29 hod. k článku " [redacted] očekává odvolání z rady města" textem "...zneužití pravomocí... Kokoti fízlácký zkorumpovaný vachoute, šípe, koubo.. A ty debile co se prohlšuješ za "normalního cloveka" vůbec normální nejsi, akorát máš palici plnou fízlácký zkorumpovaný vyšinutý mrdky a zahráváš si s ohněm, chcípáku"

a tímto jednáním značnou měrou ohrozila vážnost [redacted] nar. [redacted] policistů zařazených na OOP Strakonice, a to u npor. [redacted] nar. [redacted] prap. [redacted] nar. [redacted], a nprap. [redacted] nar. [redacted] u spoluobčanů, v zaměstnání a tento skutek spáchala prostřednictvím veřejně přístupné počítačové sítě,

- t e d y** - **ad 1)** jinému vyhrožovala jinou těžkou újmu takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,
- **ad 2)** o jiném sdělila nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrožit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání a spáchala tento čin veřejně přístupnou počítačovou sítí,

č í m ž s p á c h a l a

ad 1)

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 TZ,

ad 2)

pokračující přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 TZ,

a o d s u z u j e s e

podle § 184 odst. 2 TZ, za užití § 43 odst. 1 TZ, k **ú h r n n é m u** trestu odnětí svobody na **8 (osm) měsíců**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu **2 (dva) roky**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Ve Strakonících dne 21. 10. 2015

Za správnost vyhotovení:
Hedvika Chalupová

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakoniciích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. 4. 2015 samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou, **t a k t o :**

Obžalovaní:

1) [REDAKCE]

nar. [REDAKCE] ve [REDAKCE], [REDAKCE] zaměstnatel: Vltava-Labe-Press, a. s., Nám. Přemysla Otakara II. 8/5, 370 01 České Budějovice, trvale bytem a na adrese pro doručování [REDAKCE]

2) [REDAKCE]

roz. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] ve [REDAKCE], [REDAKCE] zaměstnatel: Vltava-Labe-Press, a. s., Nám. Přemysla Otakara II. 8/5, 370 01 České Budějovice, trvale bytem a na adrese pro doručování [REDAKCE]

jsou vinni, že

[REDAKCE] nar. [REDAKCE] jako redaktorka regionálního periodika Strakonický deník napsala článek pod názvem „Policie v případě výroby drog zatím nikoho neobvinila“ s podtitulem „Pervitin měla od J. K. kupovat a přeprodat učitelka mateřské školy. Ta nařčení odmítá.“, který byl dne 2. 10. 2014 uveřejněn na 3. straně v regionálním periodiku Strakonický deník a dále také na internetovém zpravodajském serveru deníku www.strakonickydenik.cz, ve kterém mimo jiné uvedla, že „podle

informací, které Deník získal, měla od J. K. kupovat a přeprodat pervitin učitelka mateřské školy z nedaleké obce [REDAKCE] (27)“, čímž sdělila nepravdivé informace, které jsou v rozporu se skutečností vůči poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] když o uvedení a zveřejnění celého jména poškozené, jejího věku a povolání v předmětném článku rozhodl šéfredaktor uvedeného deníku [REDAKCE] nar. [REDAKCE] přičemž uvedeným jednáním ohrozili čest a dobrou pověst jak samotné poškozené [REDAKCE] tak i její matky [REDAKCE] nar. [REDAKCE] starostky obce Cehnice,

t e d y - o jiném sdělili nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu a tento čin spáchali tiskem a veřejně přístupnou počítačovou sítí,

č í m ž s p á c h a l i

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 TZ,

a o d s u z u j í s e

podle § 184 odst. 2 TZ k trestu odnětí svobody, u každého z nich na **8 (osm) měsíců**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu, u každého z nich na **2 (dva) roky**.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozená [REDAKCE] **o d k a z u j e** se svým nedostatečně specifikovaným požadavkem na náhradu škody **zcela** na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení, a to: z výpovědi obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] a vysvětlení, které ve věci podle § 158 odst. 6 tr. ř. podali [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] (poškozená), [REDAKCE] (poškozená) a [REDAKCE] ale i a z listinných důkazů: trestních oznámení [REDAKCE] a [REDAKCE] s kopiemi článku, kopie článku ze dne 2. 10. 2014 na 3. straně Strakonického deníku, vloženého na webové stránky Strakonického deníku – upravený článek a přehled vstupů a úprav na webových stránkách Strakonického deníku předmětného článku, kopie článku ve Strakonickém deníku ze dne 1. 10. 2014, . 10. 2014 a 3. 10. 2014, vč. jejich originálů z přílohy č. 1 - 3 kusů periodika Strakonického deníku ze dne 1. 10. 2014, 2. 10. 2014 a 3. 10. 2014, úředních záznamů PČR, KŘP JčK, Územního odboru Strakonice, OHK - SKPV Strakonice, lékařské zprávy a vyjádření [REDAKCE] jako starostky; byl zjištěn ve výroku uvedený skutkový děj. Z osobních výkazů obžalovaných, rejstříku trestů a pracovního hodnocení je zřejmý dosavadní způsob jejich života.

Obžalovaný ██████ se k trestnému činu doznal jen částečně. V regionálním tisku pracuje již 20 let a jako šéfredaktor Strakonického deníku od r. 2004. Když se z oznámení občana v ranních hodinách dne 1. 10. 2014 dozvěděli informace o výskytu a výrobě drog v Cehnicích u Strakonic, požádal obž. ██████ aby k tomu na místě zjistila veškeré dostupné informace a ta se měla takto dostat i ke jménu ██████ ohledně níž mu sdělila, že od matky jednoho z tam tehdy vyšetřovaných získala informaci: „vídali jsme ji tam, chodila tam, se všemi se zná“, což oba obžalovaní považovali za dostačující. Policii kontaktovali pak jen s obecným dotazem a dozvěděli se, že jde o policejní akci, k níž jim více nemohou sdělit, tj. nedostali se tak ani k ověření toho, zda v této věci ██████ nějak figuruje. Obž. ██████ si podle něho všechny k tomu získané informace i ověřovala a pak článek napsala. To, že v článku jsou, ohledně dalších zde v souvislosti s drogovou trestnou činností zmíněných osob, uvedena pouze počáteční písmena jejich jmen a příjmení, zatímco u ██████ je zde její celé jméno, příjmení, věk a povolání jakožto učitelky mateřské školky, vysvětloval obžalovaný pouze snahou o co největší a nejobektivnější přínos informací pro čtenáře. Ostatní v článku zmíněné osoby zde byly takto odlišně uvedeny jen proto, že podle policie se jednalo o osoby, které byly v případě přímo zapletené. Měli tak za to, že když ██████ nebyla vyšetřovaná ani obviněná, nebyl důvod, aby v článku nebyla takto jmenovaná, zejména když mu obž. ██████ sdělila, že ██████ navštívila, mluvila s ní na toto téma a ta tak měla prostor, aby se k věci vyjádřila a obhájila se tím, že informace není pravdivá, a tím, že se takto měla možnost v článku k věci vyjádřit, považoval obžalovaný jejich povinnosti za splněné, přičemž za pravdivost informací v článku odpovídá jak autor článku, ale především on sám, jakožto šéfredaktor. Obž. ██████ měla po zjištění informací k článku určité pochybnosti a požádala ho, jakožto nadřízeného, ještě dopoledne dne 1. 10. 2014 o konzultaci. Protože se však snažili článek uveřejnit co nejdříve, měl pouze několik hodin na rozhodnutí ho v této podobě zveřejnit a dne 1. 10. 2014 tak článek v 19.00 hodin byl již v tiskárně. Jeho internetové uveřejnění mělo 2 části, první na 1. (titulní) straně a druhá na 3. straně, přičemž na titulní straně byl článek uveřejněn ještě dne 1. 10. 2014 a článek ze strany 3. byl připojen pak 2. 10. 2014. Již v den vyjití článku, ev. hned další den je v souvislosti s otištěným textem kontaktovala ředitelka mateřské školy, kde ██████ pracuje, obžalovaný jí své pochybení vysvětlil, s tím, že není na jeho rozhodnutí uveřejnit omluvu či jakkoli očistit jméno ██████ avšak jeho návrh, aby sama sepsala článek na obranu ██████ odmítla. Další vývoj kauzy, již se předmětný článek týkal, již po pracovní stránce dál nesledovali a neví tak ani, zda byla podána obžaloba a zda je v ní jakkoli ██████ zmiňována. Druhý hovor s policií pak měl dne 2. 10. 2014 v 10.00 - 11.00 hodin, kdy nejprve telefonoval mluvčí policie šéfredaktorce obžalovaného a poté i jemu s tím, že v deníku i na internetových stránkách se objevila tato na potvrzení policie se nezakládající informace, a po rozhodnutí šéfredaktorky obžalovaného ten pak vyzval obžalovanou k vyjmutí inkriminované pasáže z článku na internetu, tj. článek zde byl v původní podobě cca 2,5 - 3 hodiny. Po konzultaci obžalovaných s regionálním vedením vydavatelství nebylo dosud rozhodnuto o omluvě či jiném kontaktu s ██████ Obžalovaní pak jako soukromé osoby o omluvě ██████ do současné doby bez redakčního souhlasu rovněž neuvažovali. Žádné postranní myšlenky nebo nějaký záměr zkomplikovat někomu život napsáním a zveřejněním předmětného článku neměli, celá věc ho mrzí a nevěděli, že zveřejněním takovýchto informací mohou zasáhnout i do regionálních voleb, ani že v nich kandidovala ██████ a její matka ██████ je přímo starostkou obce, které rozhodně neměli v úmyslu takto zdiskreditovat.

Obžalovaná [redacted] se k trestnému činu rovněž doznala jen částečně, s tím, že jako redaktorka regionálního periodika Strakonický deník pracuje od dubna 2012 a předmětným článkem, který napsala, neměla v úmyslu někoho poškodit. Tehdy k věci pátrala po informacích v této drogové kauze v Cehnicích, čerpala informace ze 2 zdrojů, které odmítala zprvu uvést. Jeden zdroj znala již několik let, s druhým zdrojem předchozí zkušenosti neměla. Získala takto informace o tom, že by se tam měl J. K. podílet na nějaké drogové záležitosti a od jednoho zdroje pak i informaci, že [redacted] měla kupovat a přeprodat pervitin od [redacted], pak obžalovaná mluvila i s matkou [redacted] zda [redacted] v tom domě, kde varna pervitinu byla, vídala a ta jí řekla, že ano, resp. závěrem pak obžalovaná upřesnila, že kladnou odpověď tehdy obdržela vlastně jen na dotaz, zda [redacted] vídala v domě [redacted]. Obžalovaná nevyhodnocovala, jestli jsou údaje ohledně [redacted] pravdivé a pouze jí dala prostor, aby se vyjádřila k informaci, že by měla kupovat a přeprodat drogy, když s ní cca 2 minuty hovořila osobně dne 1. 10. 2014 před ZŠ Cehnice a [redacted] kterou tehdy viděla poprvé a ani jinak jí neznala, řekla obžalované, že to pravda není. [redacted] také tehdy rozhodně netvrdila, že jí tuto informaci potvrdilo již 5 lidí, ale mohla jí tam říci, že tuto informaci má již z několika zdrojů. Jiným způsobem si takto získané informace obžalovaná pak již neověřovala a článek napsala v předmětné podobě, kdy i uvedení celého jména, věku a povolání [redacted] v něm konzultovala se svým nadřízeným obž. [redacted] který jí potvrdil, že není problém tyto údaje v článku uvést, a to vzhledem k tomu, že [redacted] není nijak vyšetřovaná a o věci s ní i mluvili. Nyní zpětně vidí, co to způsobilo a omlouvá se, ale neměla informace o tom, že by [redacted] v důsledku publikace předmětného článku musela jakkoliv změnit svůj život, že by ta pomluva na ní dopadla nějak zvlášť výrazně, viditelně, nebo by přišla o zaměstnání, i když jim pak telefonovala ředitelka mateřské školy, která se postavila se na její stranu. Sama obžalovaná přitom však před uveřejněním článku ani nezvažovala dotaz na policii, zda osobu, o níž v článku takto píše, policie též takto prověřuje, a neví ani, zda si to takto ověřoval obžalovaný. Tuto kauzu dále již nesledovala, takže ani neví o podání obžaloby vůči osobám, ohledně nichž tam orgány PČR tehdy činily úkony, ale má informace, že [redacted] v této obžalobě není nikterak zmíněna. Je si až nyní vědoma, jak článek zapůsobil na [redacted] a to včetně zdravotních následků uvedených v obžalobě, avšak vzhledem k tomu, že regionální vedení vydavatelství chtělo nejprve vyčkat výsledku jejich trestního stíhání, se dosud obžalovaní [redacted] neomluvili, a to ani jako fyzické osoby.

Z vysvětlení, podaných podle § 158 odst. 6 tr. ř., bylo zjištěno:

[redacted] bydlící v Cehnicích, vyloučil, že by [redacted] měla někdy kupovat pervitin či jiné drogy od něho, od [redacted] či od [redacted]. Sám o této drogové kauze s nikým před publikací předmětného článku nemluvil, tedy ani s obžalovanou, a neví ani o nikom, kdo by s ní o tom mohl mluvit kromě [redacted] která mu zmínila, že na věc byla dotazována nějakou novinářkou. Článek pak četl a byl překvapen tím, jak vyzněl a že takto vyšel zejména před volbami, když v něm bylo uvedeno celé jméno [redacted] a další údaje, umožňující ji ztotožnit, zatímco ostatní osoby v článku byly uvedeny jen počátečními písmeny svých jmen.

[redacted] bydlící nyní v Cehnicích, zná [redacted] od dětství, ale 8 let se již pouze zdraví, aniž by zapředli hovor a od té doby v domě, kde on bydlí, také nebyla.

Žádné drogy neprodával a neví o tom, že by [redacted] někdy nějaké brala, nebo se ho na ně dotazovala. Obž. [redacted] nezná a nikdy jí žádný rozhovor neposkytl.

[redacted] bydlící v Cehnicích, nikdy neviděl, že by [redacted] předával [redacted] nějaké drogy, jde o slušnou dívku a učitelku jeho syna. V domě [redacted] býval 3x týdně, ale [redacted] tam nechodila, nikdy jí zde neviděl a neviděl ani, že by jí [redacted] předával nějaké drogy (např. jinde než u sebe doma). Obž. [redacted] žádný rozhovor také neposkytl a domnívá se, že předmětný článek s volbami souvisel, kdy někomu zřejmě vadila starostka obce, která je matkou [redacted]

[redacted] matka [redacted], bydlící rovněž v Cehnicích, hovořila s mladou dívkou, o níž se domnívala, že je od policie, a až po přečtení článku si uvědomila, že šlo o novinářku. Zmínila jí, že [redacted] se s jejím synem [redacted] znala ze školy, byli kamarádi a v té době k nim občas přišla i domů, spíše jen na dvůr. V posledních letech [redacted] za jejím synem vůbec nechodila, ale v článku o tom napsali úplně něco jiného, než tazatelce tehdy řekla. [redacted] sama blíže ani neznala, věděla však, že je učitelkou v mateřské školce a vede v obci sborový zpěv.

[redacted] byla dne 1. 10. 2014 kontaktována obž. [redacted] v Cehnicích před školou, představila se jako redaktorka Strakonického deníku, ale neupozornila, že půjde o rozhovor do novin a že její odpovědi zveřejní, ani že si je nahrává. Měla jen 3 otázky: 1) zda zná pachatele drogové trestné činnosti v Cehnicích, 2) zda věděla, že se o ní mluví v souvislosti s drogami, a 3) že ze zainteresovaného zdroje má informace, že [redacted] měla od J. K. nakupovat a přeprodávat zboží. Když jí k tomu řekla, že s tím nemá nic společného, že by si ve svém postavení nemohla nic takového dovolit a že jí to přijde jako blbost, obžalovaná na ni začala tlačit, že jí to potvrdilo 5 lidí, avšak i poté si trvala na tom, že to není pravda. S [redacted] bydlí ve stejné vesnici, znají se od základní školy, ale u něho doma byla naposledy cca před 10-ti lety. [redacted] vídala proto, že jeho syna má u sebe ve školce. Žádné trestné činnosti se nedopustila, přesto pak dne 2. 10. 2014 vyšel předmětný článek, o němž se dozvěděla telefonicky od kamaráda, ale v zaměstnání si tehdy nemohla noviny hned koupit, což ji hodně znervózňovalo, protože do školky chodí rodiče, kteří již noviny mohli číst, a ona přitom neznala přesný text článku. Ten pak vyhledala na internetu ředitelka školky, která mu však nevěřila. Přesto v této souvislosti [redacted] trpěla návaly pláče, lítosti a vzteku, měla i psychické problémy a ztratila důvěru ve společnost, kde někdo o ní napíše bez dalšího takovouto věc a může mu to projít. Protože pak nemohla ani spát, vyhledala dne 6. 10. 2014 lékaře, který jí předepsal uklidňující léky a nabídl vystavení pracovní neschopnosti, což s ohledem na pracovní povinnosti odmítla. Předmětný článek, který byl ve vztahu k ní nepravdivý, poškodil její dobrou pověst jak v mateřské školce, tak měl vliv i na její aktivity s dětmi, neboť někteří rodiče s ní poté bez dalšího omezili komunikaci a jiní rodiče se jí na pravdivost údajů v tomto článku již přímo i vyptávali. Článek obsahující takovouto nepravdu o její osobě však naštěstí neměl vliv na důvěru jejích vedoucích pracovníků, ale je názoru, že mohl ovlivnit výsledek voleb, v nichž tehdy, nakonec neúspěšně, kandidovala do zastupitelstva obce, a v nichž takto kandidovala i její matka, tehdejší starostka obce.

[redacted] matka [redacted] zmínila, že policejními orgány, s nimiž spolupracovala ve věci domovních prohlídek, byla pak jako nezúčastněná osoba přibrána k domovní prohlídce, která proběhla dne 30. 4. 2014 u [redacted] Ještě

tento den pak ve Strakonících hovořila s obž. [REDAKCE] který se jí m. j. dotázal na drogy v Cehnicích. Sdělila mu, že tam byl ten den ráno zásah, ale že více mu o tom nemůže říci. Dotazoval se, zda je [REDAKCE] učitelka mateřské školy v Drahonících, její dcera a po potvrzení této informace jí řekl, že ta v tom jede taky. S ohledem na absurditu tohoto sdělení to dále nekomentovala a dne 1. 10. 2014 pak ve Strakonickém deníku vyšel článek s názvem „Na Strakonicku vyšetřují případ varny pervitinu“, kde je závěrem odkaz na to, jaká jména s kauzou spojená již deník zjistil a že bude případ sledovat. Dne 2. 10. 2014 vyšel další článek ve Strakonickém deníku na str. 3, kde kromě jména [REDAKCE] bylo takto v souvislostech uvedeno již i její jméno ([REDAKCE]). Pak se jí již telefonicky dotazovala na tento článek dcera, která se o něm dozvěděla v zaměstnání, a [REDAKCE] u policisty, s nímž byla předtím ohledně domovních prohlídek v kontaktu, pak zjišťovala bližší informace o původu informací k článku. Takto zjistila, že v předmětném policejním spise není o [REDAKCE] [REDAKCE] sebemenší zmínka, avšak to se již stejný článek objevil i na internetu a rozběhla se tam k němu diskuse. Policista jí pak telefonicky cca v 18.30 hodin vyrozuměl, že článek byl z internetu již stažen. Zveřejnění těchto nepravdivých údajů o její dceři v předmětném článku poškodilo přitom pověst celé rodiny, dceru poškodil hodně, zejména v aktivitách s mládeží, a ji pak také jakožto tehdejší starostku Obce Cehnice, neboť článek vyšel těsně před volbami, a mohl tak být zveřejněn i účelově, neboť tam bylo uvedeno i její údajné vyjádření, že o drogách „neměla ani ponětí“, což je zavádějící tvrzení, vzhledem k tomu, že na tuto problematiku v obci upozorňovala již nejméně 1,5 roku před zásahem policie. Článek tak mohl vyvolat negativní emoce vůči celé rodině a poškodit tak obě – její dceru [REDAKCE] jako v těchto volbách kandidující, a ji jako starostku obce, neboť vyzníval tak, že jako starostka věc neřešila a občané Cehnic se cítili zklamaní. Proto učinila prohlášení (č. 1. 44 spisu), v němž se ke skutečnostem v předmětném článku vyjádřila a článek vyvěsila na nástěnku na Obecním úřadě v Cehnicích. I podle jejího dalšího šetření obž. [REDAKCE] před vydáním článku mluvila pouze s matkou [REDAKCE], která se však neměla vyjádřit tak, jak bylo pak prezentováno v článku. Ještě v době, kdy dne 24. 10. 2014 podávala [REDAKCE] [REDAKCE] ve věci vysvětlení, stále v obci přetrvávala napjatá atmosféra.

[REDAKCE] ředitelka MŠ Drahonice a nadřízená [REDAKCE] zmínila, jak ta byla z předmětného článku naprosto šokovaná, rozrušená a nebyla schopna se v práci soustředit. Ona sama se článkem seznámila dne 2. 10. 2014, nenechal ji klidnou a snažila se situaci řešit, a podařilo se jí mluvit až s obžalovaným, po němž žádala průkazně doložit v článku uvedená tvrzení, mající velmi zásadní souvislost s prací [REDAKCE] jako učitelky MŠ. Ten jí potvrdil, že žádné průkazné důkazy nemá, ale ví, že [REDAKCE] se stýkala s těmi lidmi, kteří jsou v článku uvedeni. Protože sama nikdy neměla podezření, že by [REDAKCE] byla zapletena do nějaké drogové kauzy, obžalovanému tak připomněla, že policie nečinila vůči [REDAKCE] žádné úkony, jde tak o falešné obvinění a požadovala omluvu a očistu jména [REDAKCE] i celé školky. Cehnice jsou malá obec a tímto článkem mohla důvěra rodičů ve školku (v blízké obci) velice rychle upadnout. Nabídku obžalovaného, aby se jako ředitelka školky vyjádřila a napsala článek s dementi, však nepřistoupila a telefonicky kontaktovala mluvčí policie ve Strakonících, která byla rovněž článkem šokována. Obžalovaný pak i po dalším jednání s [REDAKCE] nadále odmítal omluvu napsat.

Z listinných důkazů bylo zjištěno: z periodika Strakonický deník ze dne 1. 10. 2014, 2. 10. 2014 a 3. 10. 2014, a z kopie článku ze dne 2. 10. 2014 na 3. straně

Strakonického deníku, vloženého na webové stránky Strakonického deníku – upravený článek a přehled vstupů a úprav na webových stránkách Strakonického deníku předmětného článku, že obž. [REDAKCE] jako redaktorka regionálního periodika Strakonický deník napsala článek pod názvem „Policie v případě výroby drog zatím nikoho neobvinila“ s podtitulem „Pervitin měla od J. K. kupovat a přeprodávat učitelka mateřské školy. Ta nařčení odmítá.“, který byl dne 2. 10. 2014 uveřejněn na 3. straně v regionálním periodiku Strakonický deník a dále také na internetovém zpravodajském serveru deníku www.strakonickydenik.cz, ve kterém mimo jiné uvedla, že „podle informací, které Deník získal, měla od J. K. kupovat a přeprodávat pervitin učitelka mateřské školy z nedaleké obce [REDAKCE] (27)“, přičemž šéfredaktorem uvedeného deníku je obž. [REDAKCE]

Z vyjádření (na č. 1. 44 spisu) [REDAKCE] jako starostky obce Cehnice je zřejmé, že takto spoluobčanům v reakci na obsah článku ve Strakonickém deníku ze dne 2. 10. 2014 sdělila, že ohledně prezentování její dcery [REDAKCE] jako osoby zapletené do nekalé aktivity a jí samotné jako osoby neznalé situace (v místě), jde o nepravdivé údaje, zřejmě má jí o útok vůči její rodině a informovala i o tom, že ve věci již podaly trestní oznámení. Z trestních oznámení s kopiemi článků je pak zřejmé, že [REDAKCE] ho podala dne 2. 10. 2014 a [REDAKCE] dne 6. 10. 2014.

Z úředního záznamu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územní odbor Strakonice, OHK - SKPV ze dne 20. 10. 2014 č. j. KRPC-142393/TČ-2014-020781 je zřejmé, že podezřelými zde byli [REDAKCE] a [REDAKCE] zatímco [REDAKCE] nebyla v tomto případě nejen prověřována, ale ani vedena. Z úředního záznamu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Oddělení tisku a prevence České Budějovice ze dne 18. 11. 2014 s přílohou vyplývá, že dne 2. 10. 2014 zveřejnili pouze v obecné rovině a jako standardní tiskovou zprávu - tuto akci, týkající se 3 domovních prohlídek, prováděných v období od 29. 4. 2014 v obcích na Strakonicku, včetně jejich výsledku, tj. tam nalezených a zajištěných věcí, ale i co do jejich podezření ohledně 2 mužů ze spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 TZ a přečinu nedovoleného pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku podle § 285 TZ. Následně zjistili na internetu existenci článku Strakonického deníku, kde byla v souvislosti s touto policejní akcí jmenována [REDAKCE] včetně kontextu, že jde o učitelku mateřské školy a přeprodává pervitin. Proto byla kontaktována nadřízená obžalovaných s upozorněním, že v policejní zprávě k věci žádná podezřelá či zadržená osoba nefiguruje a požádal ji o zvážení tiskové opravy, zejména s ohledem na presumpci neviny a takto v článku jmenovanou a tím jednoznačně poškozovanou učitelku mateřské školky v malé obci, a během dne pak skutečně byly na internetu tyto osobní údaje z článku smazány.

Z lékařské zprávy MUDr. Ivana Neumanna ze dne 6. 10. 2014 je zřejmé, že [REDAKCE] byla při návštěvě u lékaře rozrušena, trpěla depresemi a vztekem kvůli pomlouvačnému článku v místním tisku. Od přečtení je rozrušena, nespává, dyskomfortní. Byl zjištěn například zvýšený krevní tlak.

Z osobních výkazů, rejstříku trestů a zpráv zaměstnavatele obžalovaných je zřejmé, že dosud nebyli přestupkově postihováni a ani soudně trestáni a svým zaměstnavatelem jsou i dobře hodnoceni.

Návrh na doplnění dokazování nebyl učiněn a ani provedení dalších důkazů se samo nenabízelo a bylo by i tak nadbytečné, neboť skutkový stav byl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. zjištěn bez důvodných pochybností již z dosud provedených důkazů. Soud všechny důkazy provedené ke sporným skutečnostem hodnotil, jak bylo již výše rozvedeno, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tj. podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Přečinu pomluvy se podle § 184 odst. 1 TZ dopustí ten, kdo o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo mu způsobit jinou vážnou újmu. Přečinu pomluvy podle § 184 odst. 2 TZ se pak dopustí ten, kdo spáchá čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně veřejně účinným způsobem.

Trestní zákoník ustanovením § 184 TZ poskytuje ochranu cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život. Lidská důstojnost, osobní čest a dobrá pověst požívají ochrany i podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, přičemž se nevyžaduje, aby došlo skutečně k ohrožení vážnosti u spoluobčanů, a postačí, že nepravdivý údaj je k tomu způsobilý. Předmětem útoku může být pouze fyzická osoba. Zákonným znakem přečinu pomluvy podle § 184 TZ je sdělení nepravdivého údaje, tj. takové informace, která je v rozporu se skutečností. Nepravdivý údaj musí být způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost pomlouvané osoby u spoluobčanů, přičemž tuto okolnost je třeba hodnotit vzhledem ke konkrétnímu případu s přihlédnutím k postavení osoby dotčené pomluvou, jejími charakterovými a mravními vlastnostmi, i povahou sdělovaného údaje, okolnostmi sdělení a rozšíření takové informace. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. 2. 2012, sp. zn. 7 Tdo 1430/2011-51 ohledně srozumění pachatele trestného činu pomluvy, který o jiném sdělil neověřený nepravdivý údaj, vyplývá, že závěr o nepravdivosti údaje, který je způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost poškozené osoby u spoluobčanů nebo jí způsobit jinou vážnou újmu ve smyslu trestného činu pomluvy podle § 206 odst. 1 tr. zák. (nyní přečin pomluvy § 184 odst. 1 TZ) není závěrem absolutním, ale je třeba ho vykládat v kontextu s ostatními údaji a nelze ho učinit izolovaně bez ohledu na další znaky skutkové podstaty citovaného trestného činu, což platí i ve vztahu k zavinění ve formě eventuálního úmyslu, kterým je pachatele srozuměn, že jím uváděný údaj je neověřitelný a že tedy může být nepravdivý. O existenci takového eventuálního úmyslu tak může svědčit zejména to, že si pachatel neověřil pravdivost údajů, které získal o jiném a které připouštěly více alternativních závěrů, včetně těch, jež byly způsobilé značnou měrou ohrozit vážnost poškozené osoby u spoluobčanů, a přesto se je rozhodl sdělit. Jde tak po subjektivní stránce o trestný čin úmyslný, u něhož však postačí úmysl eventuální. K trestnímu postihu pachatele tak stačí pouhé srozumění pachatele s tím, že údaj, který o jiném sděluje, je nepravdivý, a že tento údaj je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů. Zavinění pachatele trestného činu pomluvy tedy podle § 206 tr. zák. (nyní přečin pomluvy § 184 TZ) musí zahrnovat i okolnost, že sdělený údaj je nepravdivý a současně způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost osoby dotčené pomluvou u spoluobčanů, přičemž vzhledem k ustanovení § 3 odst. 3 tr. zák. se

vyžaduje zavinění ve formě úmyslu, byť i nepřímého [§ 4 písm. b) tr. zák. – nyní § 15 odst. 1 písm. b) TZ a § 15 odst. 2 TZ]. Právní závěr o zavinění musí mít dostatečný podklad v příslušných skutkových zjištěních. Skutečnost, že určité údaje rozšiřované obviněným byly hanlivé, neověřené a nepravdivé a současně způsobily přivodit značné ohrožení vážnosti napadených osob, charakterizuje objektivní stránku trestného činu pomluvy (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 11. 2002, sp. zn. 5 Tdo 873/2002). Tento trestný čin je spáchán tiskem tehdy, jestliže text je vyhotoven ve formě tiskoviny, kterou se rozumí vyhotovení textu, znaku nebo obrazu za pomoci mechanické nebo chemické cesty, tedy vyhotovení tiskařským strojem nebo jiným obdobným způsobem. K tomu, aby byly naplněny znaky objektivní stránky trestného činu pomluvy podle § 206 tr. zák. musí být sdělení nepravdivého údaje schopno ohrozit poškozeného ve značné míře. Nepostačuje tedy jakékoli ohrožení, tj. i v nízké či obvyklé intenzitě, ale musí se jednat o ohrožení zásadnějšího charakteru. Protože jde o trestný čin ohrožovací, je třeba hodnotit též další hrozící následky a s nimi související okolnosti, nikoli jen následky skutečně vzniklé (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 2. 2003, sp. zn. 5 Tdo 83/2003).

Obžalovaní se k trestné činnosti doznávají jen částečně, avšak jsou z jejího spáchání usvědčováni dosud provedenými důkazy, a to jak v podobě listinných důkazů, zejména předmětného článku a jeho zveřejnění v původní či rozvinuté verzi, a to včetně uveřejnění na internetovém zpravodajském serveru, ale i z vysvětlení, která ve věci podaly další osoby. Obž. [redacted] zmínila, že jako redaktorka periodika Strakonický deník měla informace pro předmětný článek ze 2 zdrojů, přičemž jedním z nich měla být matka [redacted] - [redacted]. Šlo-li o osobu, která měla obžalované informace získané již z jiného zdroje nyní takto potvrdit, pak bylo s ohledem na blízký příbuzenský vztah této osoby k jednomu z podezřelých ve věci (v článku je takto prezentován J. K.), nutné přistupovat k vyhodnocení odpovědí velmi obezřetně, a to i s ohledem na skutečnost, že k nim tato osoba mohla být různě motivována. Ostatně stejně tak by mohl být motivován i případný jiný zdroj informací, zejména pokud by sám byl ve věci policejnímu orgánu veden jako podezřelý. [redacted] však vyloučila, že by obžalované tehdy o [redacted] poskytla jinou informaci než tu, že se [redacted] s jejím synem [redacted] znala ze školy, byli kamarádi a v té době k nim občas přišla i domů. Obžalovaná tento rozhovor přitom popsala nejprve tak, že obdržela kladnou odpověď [redacted] na dotaz, zda [redacted] vidala v tom domě, kde (pak) byla (nalezena) varna pervitinu, aby pak připustila, že tuto kladnou odpověď tehdy obdržela jen na otázku, zda [redacted] vidala [redacted] v domě [redacted]. Z uvedeného je zcela zřejmé, že [redacted] tím rozhodně tehdy obžalované nepotvrdila, že by [redacted] do jejich domu chodila v rozhodné době, nebo že by tak dokonce činila v souvislosti s tím, že by měla kupovat a přeprodat pervitin od [redacted]. Pokud tedy měla obžalovaná informace ještě od jiné osoby o tom, že by [redacted] do tohoto domu chodila v rozhodné době, nebo že by tak dokonce činila v souvislosti s tím, že by měla kupovat a přeprodat pervitin od [redacted], nemohlo to být od [redacted] a ani samotného [redacted] kteří vyloučili, že by [redacted] měla něco společného s drogami a s důvodem, pro která policie činila tehdy úkony přípravného řízení v obci Cehnice. Šlo-li tedy o informaci ještě od jiné osoby, obžalovaná si ji věrohodným způsobem již dále neověřovala, a to ani dotazem na policejní orgány a neměla ani informaci o tom, že by tak učinil sám obžalovaný. Tomu však měla obžalovaná prezentovat výsledek svého pátrání k případu tak, že k [redacted]

██████████ získala informace od matky jednoho z tehdy vyšetřovaných pouze v podobě: „vídali jsme ji tam, chodila tam, se všemi se zná“. Oba obžalovaní to sice považovali za dostačující informaci, avšak jak k tomuto bylo již výše rozvedeno, šlo jednak o poměrně nespolehlivý zdroj informací, který mohl mít zájem i na ev. účelové prezentaci určité verze případu, ale navíc ani z takovéto informace o tom, že tam ██████████ viděli, že tam chodila a že se se všemi zná, rozhodně tehdy ani obžalovaný nemohl usuzovat na to, že tím má jakkoli, natož pak relevantně potvrzeno, že by ██████████ do předmětného domu chodila právě v rozhodné době, nebo že by tak dokonce činila v souvislosti s tím, že by měla kupovat a přeprodávat pervitin od ██████████

Nikdo z obžalovaných se pak nad tím, že pravdivost informací, které obžalovaná jako redaktorka periodika Strakonický deník měla takto o ██████████ získat, nemají vůbec relevantním způsobem ověřenu, již nepozastavoval a za dostatečně odpovědný přístup před napsáním a zveřejněním článku považovali již to, že ██████████ měla dne 1. 10. 2014 možnost se k tomu, že by měla kupovat a přeprodávat drogy, vyjádřit a když to popřela, že dostačujícím bude pak v článku uvést, že dotazovaná osoba vše popírá. Obž. ██████████ pak měla již za to, že článek pod názvem „Policie v případě výroby drog zatím nikoho neobvinila“ s podtitulem „Pervitin měla od J. K. kupovat a přeprodávat učitelka mateřské školy. Ta nařčení odmítá.“ jí nic nebrání v této podobě napsat a zveřejnit, přičemž stejný náhled na věc měl i obž. ██████████ který dosavadní postup obžalované jako autorky článku považoval v dané věci za správný a dostačující, a v tomto směru i svou odpovědnost jakožto šéfredaktora považoval takto za splněnou poté, co s ním obžalovaná určité své pochybnosti ještě dopoledne dne 1. 10. 2014 zkonultovala. Protože se snažili článek uveřejnit co nejdříve, měl obžalovaný na své rozhodnutí o této podobě článku jen několik hodin. Dne 1. 10. 2014 byl dán článek již do tisku, tento den byl zveřejněn i na internetu - 1. (titulní) strana. Článek ze strany 3. byl připojen dne 2. 10. 2014 v regionálním periodiku Strakonický deník a také na internetovém zpravodajském serveru deníku www.strakonickydenik.cz, kde v článku obžalovaná m. j. uvedla, že „podle informací, které Deník získal, měla od J. K. kupovat a přeprodávat pervitin učitelka mateřské školy z nedaleké obce ██████████(27)“.

(podle § 83 odst. 2 tr. ř. domovní prohlídku vykonají policejní orgány Policie ČR, a to za přítomnosti nezúčastněné osoby) Obžalovaný má být novinářem s dlouholetou praxí (20 let) a od r. 2004 je i šéfredaktorem zmíněného periodika, tj. měl by tedy být osobou zkušenou a znalou konkrétní problematiky, o níž měl takto předmětný článek pojednávat. Proto mu mělo být již z prvotního sdělení ██████████ dne 30. 9. 2014, ev. dne 1. 10. 2014, zřejmé, že ani ona a ani její dcera ██████████ v dané věci nemohou žádným způsobem figurovat. Jak ██████████ sama zmínila, obžalovaný o ní věděl nejen z jejich tehdejšího rozhovoru, že je starostkou obce Cehnice, a pokud mu tehdy ohledně jeho dotazu na drogy a Cehnice poskytla informaci, že tam byl ten den ráno zásah, ale že více mu o tom nemůže říci, mohl tak již z tohoto jejího sdělení usoudit, že ani ona sama, ale ani nikdo z její rodiny, a tedy rozhodně ani její dcera ██████████ nemůže jakkoli figurovat v policejním spisovém materiálu vztahujícímu se k dané věci. Obžalovaný tehdy měl informaci z jiného zdroje, že probíhají v Cehnicích domovní prohlídky a jako osoba, která (jak je soudu z tohoto periodika známo) píše v předmětném periodiku i tzv. soudničky, jistě věděl, že k domovní prohlídce musí být podle § 83 odst. 2 tr. ř. přizvána i nezúčastněná osoba. U domovních prohlídek konaných v takto malých obcích, pak bývá v podstatě pravidlem,

že jako nezúčastněná osoba je přizván starosta (starostka) obce. Pokud tedy obžalovanému [REDAKCE] výslovně v této souvislosti zmínila, že více mu o domovní prohlídce nemůže říci, muselo být obžalovanému z této její informace zřejmé, že minimálně k jedné z těchto domovních prohlídek byla jako nezúčastněná osoba [REDAKCE] přizvána a proto nemůže mít ona, ani nikdo z její rodiny k věci naprosto žádný vztah, neboť jinak by policejními orgány znalými dané věci, k této domovní prohlídce jako nezúčastněná osoba nemohla být vůbec přizvána a nemohla by tak mít k věci ani žádné informace, tj. ani ty, o kterých, jak obžalovaného sama tehdy upozornila, mu nemůže více nic říci. Obžalovaný však tuto její informaci buď takto ani nevnímal, nebo její obsah nedostatečně vyhodnotil, a následně od policejních orgánů ke svému dotazu nezískal rovněž bližších informací, které by mu umožnili si jakkoli ověřit, že by [REDAKCE] v dané kauze jakkoli figurovala.

Je tak bezprecedentním selháním obž. [REDAKCE] jakožto šéfredaktora uvedeného deníku, vzhledem k tak ve věci naprosto nedostatečným a řádně neověřeným informacím autorky předmětného článku – obž. [REDAKCE], pokud za této situace rozhodl o zveřejnění předmětného článku i s uvedením celého jména [REDAKCE] jejího věku (27) a jejího povolání jakožto učitelky mateřské školky, a to v takovýchto souvislostech s drogovou problematikou, zejména když takto rozhodl i o tom, že další zde v souvislosti s drogovou trestnou činností zmíněné osoby budou uvedeny pouze počátečními písmena jejich jmen a příjmení. Oba obžalovaní, obž. [REDAKCE] jako autorka článku, a obž. [REDAKCE] jakožto šéfredaktor, který tento článek do tisku schválil a umožnil tak jeho zveřejnění v tištěné podobě a též na internetovém zpravodajském serveru deníku, tak sdělili o [REDAKCE] v tomto článku informace, které nebyly pravdivé a byly dokonce i v příkrém rozporu se skutečností. V článku byla [REDAKCE] s uvedením celého jména i věku, takto osočena, že měla od J. K. kupovat a přeprodávat pervitin. Přitom šlo zjevně o nepravdivé tvrzení, neboť jak je zřejmé z vyjádření Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územní odbor Strakonice, OHK - SKPV ve věci č. j. KRPC-142393/TČ-2014-020781, nikdy [REDAKCE] v tomto případě neprověřovali, ale dokonce ani nevedli a rovněž Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Oddělení tisku a prevence České Budějovice ohledně této kauzy zmiňovala mezi osobami podezřelými vždy pouze muže a nikdy žádnou ženu. Zejména naprosto nedůvodný a pro věc zcela nepodstatný důraz na informaci, že jde o učitelku mateřské školky, nebyl jen dalším z údajů, umožňujících v předmětném článku [REDAKCE] zcela bezpečně ztotožnit, ale zesiloval vyznění článku do podoby náznaku, kde také mohly být drogy takto distribuovány a jaké osoby tam mohly být touto tam popisovanou aktivitou ev. i ohroženy.

Všechny tyto nepravdivé údaje o [REDAKCE] v článku zveřejněné, kdy tento čin spáchali obžalovaní tiskem a veřejně přístupnou počítačovou sítí, tak byly zcela jednoznačně způsobilé značnou měrou ohrozit její vážnost u spoluobčanů, zejména pak byly způsobilé poškodit ji v zaměstnání, narušit její rodinné vztahy nebo jí způsobit i jinou vážnou újmu, ale dokonce určitý následek i přinesly, jak je zřejmé z lékařské zprávy o zdravotních následcích, přičemž šokující dopad tohoto článku na [REDAKCE] popsala pak i její nadřízená [REDAKCE] Poškozená [REDAKCE] totiž v rozhodné době působila jako učitelka MŠ v Drahonicích a velmi zásadním způsobem vnímala následnou změnu v chování rodičů dětí, které měla na starosti v MŠ nebo i při jiných aktivitách s dětmi, které v té době měla, kdy část se jí přímo na toto tvrzení v článku obsažené i výslovně dotazovala. To, jak těžce zveřejnění

tohoto textu vnímala i její rodina, vyplývá i s toho, že její matka [REDAKCE] tehdejší starostka obce Cehnice, považovala za nutné již dne 2. 10. 2014 písemně informovat občany obce, že předmětný článek neobsahuje pravdivé informace. V době, kdy na článek takto reagovala, bylo totiž před volbami (volby do zastupitelstev obcí v ČR se uskutečnily ve dnech 10. a 11. října 2014) a článek tak mohl negativně ovlivnit i voliče, zejména když do zastupitelstva [REDAKCE] kandidovala a její matka, která byla starostkou obce, patrně rovněž kandidovala znovu.

Tvrzení obsažené v předmětném článku tak nebylo rozhodně pravdivé konstatování, nemělo hodnotící povahu a nebylo ani komentářem, nebo prezentováno jako subjektivní úsudek autorky, ale inkriminované výroky byly veřejnosti předkládány jako faktické údaje a to v jednoznačném kontextu, že kupovat a přeprodávat pervitin zde měla právě poškozená [REDAKCE] a to jakožto učitelka mateřské školy z nedaleké obce (srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 1. 9. 2004, sp. zn. 7 Tdo 726/2004). Obžalovaní si přitom museli být vědomi, a byli tak s tím zjevně i srozuměni, že jimi v článku takto uváděné - autorkou článku a schválené k publikaci pak jejím nadřízeným, údaje mohou být nepravdivé a přesto je uvedli v článku, jehož obsah je hanlivý k poškozené. Jestliže již tyto základní informace, které obžalovaní o případu získali, jim umožňovaly více alternativních závěrů a jejich informační zdroje byly nespolehlivé a nejednoznačné, měli si rozhodně opatřit více informací o tom, kdo je v této drogové kauze šetřen policí a z něčeho i podezřelý. Lze důvodně předpokládat, že pokud by obžalovaní provedli v tomto směru byť i jen základní šetření, tak by v případě objektivního posouzení získaných informací zjistili, že celkové vyznění článku, který takto chtějí zveřejnit v regionálním periodiku, je nepravdivé a zjevně by ho takto ani nezveřejnili.

Obžalovaní tak musel být srozuměni s tím, že údaje, které v předmětném článku o poškozené [REDAKCE] uvedli a dali do takového kontextu, jsou ověřitelné (ač si je nemínili již nijak dále sami ověřovat), avšak mohou být i smyšlené, což se i nyní prokázalo. Zároveň si museli být vědomi toho, že jejich údaj, odkazující na to, že pervitin měla od J. K. kupovat a přeprodávat učitelka mateřské školy [REDAKCE] může s ohledem na povahu těchto údajů hrubě zasáhnout minimálně do života samotné poškozené [REDAKCE]. Všechny tyto o ní takto publikované údaje byly způsobily ohrozit její vážnost u spoluobčanů, v zaměstnání, narušit její rodinné vztahy a ztížit jí tak podstatným způsobem výkon jejího zaměstnání, kde pracuje s dětmi velmi útlého věku. K určitým následkům u ní také pak skutečně i došlo, neboť po publikaci tohoto článku měla nejen obavu, aby nepřišla o práci, ale měl vliv i na její zdravotní stav.

Oba obžalovaní tak věděli, že článek obžalované, jakožto redaktorky regionálního periodika Strakonický deník, který pak obžalovaný nechal zveřejnit jak v tomto periodiku, tak i na internetovém zpravodajském serveru deníku www.strakonickydenik.cz, tj. v tisku, obsahuje informace, které nemusí být pravdivé a že tak mohou jejich zveřejněním porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, jímž je ochrana cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život, ale přesto se je rozhodli takto sdělit. Ze strany obžalovaných nešlo přitom o spoléhání se bez přiměřených důvodů na to, že tímto článkem nezpůsobí takové ohrožení nebo porušení zájmu chráněného trestním zákonem. Obžalovaná s obžalovaným zveřejnění těchto nepravdivých informací v daném kontextu s obžalovaným totiž konzultovala a ten jako

osoba s dlouholetou publikační praxí, předmětný text schválil, ač měl spíše on sám předvídat reálnou možnost způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, zejména, nešlo-li v článku o komentář nebo subjektivní názor, ale o prezentování faktu, a tedy zpravodajství. Obžalovaní tak ve výroku uvedeným a prokázaným jim jednáním naplnili po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 TZ. S ohledem na důkazy ve věci a charakter trestného činu je zřejmé, že zde oba jednali ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Již samotná absence plného doznání obžalovaných ke všem znakům skutkové podstaty uvedeného trestného činu, brání ve věci postupovat podle § 307 tr. ř. (natož absence m. j. i souhlasu obžalovaných s tímto postupem). Vzhledem k tomu, že obžalovaní ani do současné doby neprojeví jakoukoli sebereflexi, natož snahu se [redacted] omluvit a napravit následky svého jednání, byť i jako fyzické osoby, jsou to pak i okolnosti tohoto případu, které postupu podle § 307 tr. ř. i nadále brání.

Soud pak vzal v úvahu při ukládání druhu a výše trestu i okolnosti uvedené v § 38 a § 39 odst. 1 TZ a zvážil, že obžalovaní porušili zájem státu na ochraně ochrana cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život. Motivací obžalovaných byla pak patrně pouze snaha po senzaci, kdy takovouto poměrně šokující informaci zjevně chtěli o kauze přinést čtenářům jako první médium. Při absenci polehčujících okolností plného doznání i jakékoliv sebereflexe, a při neexistenci okolností přitěžujících, neboť obžalovaní jsou dosud bezúhonní; lze mít za to, že na obžalované je možné výchovně působit i trestem alternativním k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Míra zavinění je dle názoru soudu v tomto případě u obžalovaných shodná, neboť zásadní vady článku, které způsobila sama jeho autorka, pak její nadřizený bez dalšího akceptoval. Proto obžalovaným byl v sazbě pro trest odnětí svobody podle § 184 odst. 2 TZ, která činí až 2 léta, uložen **trest odnětí svobody**, u každého z nich **na 8 měsíců**, a jeho výkon byl **podmíněně odložen**, a to každému z nich **na zkušební dobu 2 roky**.

V této věci se poškozená [redacted] nepřipojila s požadavkem na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy a proto rozhodnutí neobsahuje ohledně ní výrok podle § 228 odst. 1 tr. ř. či podle § 229 odst. 1, odst. 2 tr. ř. S požadavkem na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy, se však zde připojila [redacted] avšak dosud svůj požadavek nespécifikovala a ani nedoložila, proto s ním byla podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázána zcela na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě

škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Ve Strakonících dne 21. 4. 2015

Za správnost vyhotovení:
Hedvika Chalupová

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. 4. 2015 samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]
nar. [REDACTED] ve [REDACTED], okres Olomouc, programátor u firmy Wincor-Nixdorf s. r. o. České Budějovice, trvale bytem a na adrese pro doručování [REDACTED]
[REDACTED]

j e v i n e n , ž e

dne 16. 9. 2014 zveřejnil ve Vodňanských novinách, které vychází jako čtrnáctideník a vydává je občanské sdružení „Vodňany – město krále Jana Lucemburského“, svůj článek, mající vztah k události ze dne 23. 4. 2014, s názvem „Mají vodňanští strážníci sadistické sklony?“, ve kterém popisuje situaci, kdy vrchní strážník Městské policie Vodňany Bc. [REDACTED] řeší parkování paní [REDACTED] na zelené ploše, kdy v článku uvádí, že Bc. [REDACTED] zadržoval doklady paní [REDACTED] do doby, než se uklidní, po 45 minutách ji donutil k prohlášení, že je naprosto klidná, zjednává tak průchod své spravedlnosti, tímto jednáním chtěl paní [REDACTED] ukázat, kdo je ve Vodňanech pánem a to způsobem, který vzpurná osoba pocítí, jednal tak, aby paní [REDACTED] ublížil, kdy v článku označuje osoby takto jednající za sadisty a v souvislosti s tím se zmiňuje i o sexuální motivaci, a tímto jednáním ohrozil vážnost Bc. [REDACTED] nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] u spoluobčanů, v zaměstnání, narušil jeho rodinné vztahy a ztížil mu tak podstatným

způsobem výkon jeho práce, kdy u něho vznikla vážná obava, aby nepřišel o práci a následně to mělo vliv i na jeho zdravotní stav,

t e d y - o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo mu způsobit jinou vážnou újmu, a tento čin spáchal tiskem,

č í m ž s p á c h a l

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 TZ,

a o d s u z u j e s e

podle § 184 odst. 2 TZ k trestu odnětí svobody na **6 (šest) měsíců**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu **18 (osmnáct) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení, a to: z výpovědi obžalovaného Ing. [redacted] a svědků Bc. [redacted] (poškozeného), [redacted], [redacted] a Ing. [redacted] ale i z listinných důkazů – čísla 17 Vodňanských listů, fotodokumentace přestupku, korespondence Města Vodňany a litin o přestupkovém řízení; byl zjištěn ve výroku uvedený skutkový děj. Z osobních výkazů, rejstříku trestů a zpráv zaměstnavatele byl zjištěn dosavadní způsob života obžalovaného.

Obžalovaný Ing. [redacted] se k trestnému činu nedoznal s tím, že článek, který napsal a nechal dne 16. 9. 2014 uveřejnit ve Vodňanských novinách, neobsahuje nepravdivé informace, týká se jednání ze dne 23. 4. 2014 a zmínka o sexuální orientaci je zde vytržena z kontextu. Sám u události nebyl, dozvěděl se o ní až v sobotu 13. 9. 2014 těsně předtím, než noviny vyšly a okamžitě to do nich ještě v neděli (14. 4. 2014) dal, protože považoval takovéto chování strážníků městské policie za neúnosné. O události se dozvěděl tehdy náhodně, když Ing. [redacted] pomáhal při řešení jeho problému s městskou policií ohledně parkování před jeho domem a tehdy se k nim připojila [redacted] a sdělila mu svou zkušenost ze dne 23. 4. 2014. Ing. [redacted] se na něho se žádostí o pomoc obrátil jako na člena zastupitelstva Města Vodňany, a proto, že věděli, že je ochotný a schopný se lidí zastávat proti zvlí městské policie. Následně pak obžalovaný při volbách na podzim r. 2014 opět kandidoval do zastupitelstva Města Vodňany, ale nebyl zvolen. V článku má pak obžalovaný za to, že postačoval jeho odkaz na skutečnost, že mu tento děj takto popsala [redacted] ostatně ta s tímto popisem děje souhlasila pak i poté, co článek dne 16. 4. 2014 vyšel. Dne 23. 4. 2014 měla být [redacted] na místě sama, pak telefonovala manželovi

Ing. [REDACTED] k čemu tam mělo dojít a nyní to dne 13. 9. 2014 popsala i obžalovanému a její manžel mu potvrdil, že takto mu událost popsala telefonicky i tehdy dne 23. 4. 2014. Zmínila obžalovanému, že si byla jista, že tehdy tam byli 2 strážníci Městské policie Vodňany (dále jen MP), tyto nepoznala, resp. identifikovala pouze vrchního strážníka Bc. [REDACTED] který jí poté, co jim sdělila, že má před sebou dlouhou cestu a jede k lékaři, požádal o doklady, osobní průkaz a řidičský průkaz a pak jí je 3/4 hodiny zadržoval, resp. odebral jí doklady a zadržoval jí je, takže hodinu mu koukala do obličeje. Poznala ho díky tomu, že tam den před tím byl poškozený projednávat přestupek s jejím manželem, takže ho viděla z okna a pak cca za měsíc ho znovu viděla u podání vysvětlení na úřadovně městské policie. Obžalovaný pak připustil, že neměl potřebu si toto sdělení [REDACTED] potvrzené takto Ing. [REDACTED] již nijak ověřovat. Již předtím se při jiných příležitostech obraceli na starostu, ale bezvýsledně, a kdyby nyní čekal na vyjádření starosty, tak by článek nevyšel nikdy. Proto pouze informoval v neděli dopoledne (14. 4. 2014) šéfredaktora Vodňanských novin, s nímž se shodli na tom, že přesně takovéto jednání, které [REDACTED] popsala, spadá do toho, jak se chová poškozený k lidem všeobecně, takže neměli žádné pochybnosti o tom, že ta událost se takhle odehrála. Po udělení souhlasu šéfredaktorem pak obžalovaný předmětný článek napsal ještě v tuto neděli, neboť jde o jejich noviny, které tvoří v mimopracovní době, a proto vše do nich zajišťují vždy o víkend. Další číslo novin by pak vyšlo až za 14 dní, takže teoreticky mohl počkat 14 dní počkat a tyto informace si ověřit, avšak nebylo mu jasné, koho by se měl ptát. Díky nedobrym zkušenostem jeho rodinné příslušnice s poškozeným tak nezvažoval ani dotaz na poškozeného, protože je přesvědčený, že se tehdy takto choval.

Z výpovědi svědka Bc. [REDACTED] vrchního strážníka Městské policie Vodňany (poškozeného) bylo zjištěno, že dne 23. 4. 2014 byla středa a proto byl poškozený v kanceláři, neboť od 7.00 do 9.00 hodin jsou úřední hodiny pro veřejnost, a nikoli na výjezd a šetření přestupku u domu [REDACTED]. V terénu tehdy byla hlídka strážníků MP - [REDACTED] a [REDACTED] přičemž běžná hlídková činnost spočívala i v přítomnosti před 8.00 hodinou u základních škol. K předmětné události mělo, podle toho co poškozenému hlídka sdělila po svém návratu, dojít ještě předtím, tj. kolem 7.30 hodiny. Členové hlídky při průjezdu kolem domu [REDACTED] viděli na veřejné zeleni zaparkované osobní vozidlo a u něho paní [REDACTED] v situaci, kdy nastalo podezření, že s tímto vozidlem na dané místo i přijela a bylo tak nutné projednat s ní podezření z přestupku podle § 46 odst. 2 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, kdy šlo o nerespektování povinností vyplývajících z obecně závazné vyhlášky Města Vodňany o veřejném pořádku - vjezd motorovým vozidlem na veřejnou zeleň. Přestupky ohledně parkování na zeleni se tam se [REDACTED] snažili řešit již dříve, ale byli vždy v důkazní nouzi co do zjištění osoby, která takto vozidlo zaparkovala. Podle zákona o obecní policii jako strážníci disponovali oprávněním pořizovat obrazové a zvukové záznamy, a i když v jiných případech ve věci šetření přestupků a manželů [REDACTED] pořizovali i filmový záznam, nyní postupovali podle toho, co měli momentálně k dispozici, přičemž fotoaparát nosí pořád a fotografie se pořizují téměř vždy, neboť správní orgány to vyžadují. Dne 23. 4. 2014 tak strážníci pořídili pouze fotografie a pak poškozeného také informovali o tom, že pí [REDACTED] přišla k vozidlu, které tam bylo zaparkované, umístila do něj dítě do autosedačky, a při projednávání podezření z přestupku se chovala emotivně, zdržovala vyřizování věci, byla rozčilená a nechtěla s nimi mluvit, a po projednání z místa odjela. Poškozený se sice již opakovaně setkal s p. [REDACTED] za účelem řešení přestupku k parkování na

veřejné zeleni, ale s pí [REDACTED] přede dnem 23. 4. 2014 nemluvil, tedy ani dne 22. 4. 2014 se s ní nesetkal a neřešil žádný incident, a poté se s pí [REDACTED] setkal a mluvil s ní až cca za 1 měsíc, když si jí předvolávali rovněž kvůli parkování na zeleni a to se dostavila i s p. [REDACTED]. Poškozený pak o šetření přestupku s pí [REDACTED] dne 23. 4. 2014 sepsal oznámení správnímu orgánu - zde správnímu odboru městského úřadu, a připojil fotodokumentaci. Záznam do knihy činnosti městské policie a fotodokumentace k případu jsou uloženy v PC (soubory nejsou uzamčeny pro další práci) a vytisknou se, ev. na CD poskytnou pak s tímto oznámením správnímu orgánu, kterému to v tomto případě bylo takto odesláno cca 1 měsíc po dni 23. 4. 2014. Poškozený neví, zda po dni 23. 4. 2014 přišla starostovi nějaká stížnost manželů [REDACTED] na chování jeho kolegů, neboť p. [REDACTED] si na ně takto stěžoval často a opakovaně. Do doby, než vyšel předmětný článek ve Vodňanských listech, se na poškozeného nikdo neobrátil s dotazem na průběh incidentu ze dne 23. 4. 2014. Sám se o článku dozvěděl cca 2 dny po jeho vyjití, kdy si noviny s ním koupil po upozornění kolegů z městského úřadu, a rovněž mu telefonoval zastupitel Města Vodňany - p. [REDACTED] s dotazem na pravdivost článku, a v tomto směru ho pak kontaktoval i starosta Města Vodňany - Ing. Viktor Blaščák na další z pravidelných pondělních porad. V reakci na článek si poškozený zjišťoval v databázi údaje k jejich šetření v rodině [REDACTED] a podle popisu v článku se nemohlo jednat o jiný dne než 23. 4. 2014. V uvedené věci však tehdy podávali oznámení, a kromě záznamu o průběhu šetření zde tehdy byla pořízena i fotodokumentaci, z níž je zřejmé, kteří strážníci zákrok prováděli. Protože obžalovaný pak písemně požádal starostu o prošetření věci, přijetí opatření a informování o způsobu vyřízení podnětu, poskytl mu poškozený k formulaci odpovědi tyto informace z jejich databáze, ale k vyřízení podnětu nedošlo do doby nástupu nového starosty p. Heřmana s tím, že bude vyčkáno výsledku tohoto trestního řízení. Po vyjití předmětného článku ve Vodňanských novinách dne 16. 9. 2014, kde obžalovaný, takto veřejně spojil jeho práci i s textem o sadistech, byl poškozený, který ve Vodňanech od r. 1997 pracuje jako vrchní strážník městské policie, šokován i tím, jak se v malém městě (cca 6.700 obyvatel) text v novinách považuje, zejména staršími lidmi, za pravdivý a byl takto na to dotazován i svou matkou, synem a jeho rodinou, dcerou a manželkou, ale i kamarády, až již přestal na tyto otázky odpovídat, protože takto jednou pošramocená pověst se jen těžko napravuje. Pro jeho zaměstnání bylo vysvětlení této záležitosti přitom zcela zásadní, neboť bylo před volbami a noví zastupitelé mohli situaci vyhodnotit i tak, že by přišel o funkci, ev. toto zaměstnání vůbec. Stalo se, že na něho ohledně tohoto článku pokřikoval člověk na ulici před dalšími lidmi a sliboval mu i medializaci věci v TV, přičemž tyto verbální výtky na adresu poškozeného tehdy rovněž zaujaly i další přihlížející lidi. Poškozený se v té době doléčoval s cévní chorobou a měl se proto vyvarovat stresu, avšak po těchto zážitcích po vyjití předmětného článku se pak jeho zdravotní stav zhoršil natolik, že na doporučení lékaře strávil v následujícím týdnu 4 dny v nemocnici. Ještě před 1-2 měsíci byli pak jako městští strážníci při projednávání běžného přestupku s jinou paní, touto osočení z toho, že to, co bylo napsané v článku, je pravda a i nyní vnímá při pohybu městem pohledy lidí, kteří zjevně o článku rovněž vědí. Nikdy předtím o něm takovýto článek nikdo nenapsal a obžalovaný ho ani nekontaktoval s tím, že by se mu chtěl omluvit, nebo o této záležitosti vůbec mluvit. Poškozený nezvažoval se proti článku bránit rovněž v tisku, neboť kromě povinnosti mlčenlivosti, která mu bránila detaily případu zveřejňovat v tisku, nahlédl i marnost nápravy takovéhoho osočení, pokud se již takto rozšířilo a zapůsobilo. Domnívá se také, že jednou z příčin, proč obžalovaný tento článek vůbec napsal, byly právě volby (v říjnu 2014), neboť obžalovaný je bývalým zastupitelem Města Vodňany.

Z výpovědi svědka [REDACTED] strážníka Městské policie Vodňany, bylo zjištěno, že dne 23. 4. 2014 prováděl s [REDACTED] běžnou kontrolní činnost a v 7.30 hodin tak měli být již před základní školou, avšak k tomu nedošlo, protože ještě před tím když služebním vozidlem projížděli kolem bydliště pí [REDACTED] zahlédli vozidlo zaparkované na ploše veřejné zeleně, v jehož blízkosti se pohybovala osoba - žena. Měli tak podezření z přestupku proti městské vyhlášce, která zakazuje najíždění dopravními prostředky na veřejnou zeleň. Žena se jim později prokázala jako [REDACTED] a po poučení se jí zeptali, kdo tam vozidlo zaparkoval. Protože takovéto kontroly ohledně parkování na veřejné zeleni tam byly se [REDACTED] městskou policií prováděny již v minulosti, což zřejmě pí [REDACTED] nesla úkorně, nyní zřejmě díky tomu s nimi odmítala hovořit a byla očividně napjatá. Vyžádaný občanský průkaz jim předložila až s časovým odstupem, a když sdělila, že s vozidlem odjíždí do Brna či někam na východ a neví, kdy se vrátí, požádali o předložení technického průkazu (zde je zapsán provozovatel vozidla) a řidičského průkazu. Poté již s nimi odmítla komunikovat a na jejich opakované výzvy nereagovala, nakládala si dále osobní věci do vozidla, kam pak uložila i svého syna a poutala ho do autosedačky. Ani na jejich opakovaný dotaz, kdo tam s vozidlem přijel, kdo vozidlo na místě ponechal nebo tam s ním zajel, jim to nesdělila a poté, co předložila doklady, si opsali údaje a ukončili s ní jednání v té věci a z místa odjeli poté, co tam předtím pořídili fotografie vozidla protiprávně parkujícího na travnaté ploše. Celá tato komunikace s pí [REDACTED] trvala maximálně cca 20 minut, pak se vrátili, informovali o jejím průběhu vrchního strážníka Bc. [REDACTED] a byl sepsán záznam do knihy činností, fotografie byly uloženy do souboru na PC (neuzamčeného pro další práci). Následně pak byl správnímu orgánu zaslán spis tvořený oznámením podezření z přestupku a spolu s ním i důkazy, o které se podezření opíralo – tj. tato fotodokumentace. Na fotografiích z č. 1. 39 spisu je na prvé z nich i datum, kdy byla pořízena a na druhé je zachycen sám svědek, přičemž jde o fotografie pořízené fotoaparátem, nikoli o snímky z kamery. Fotografie tehdy pořizoval [REDACTED] a Bc. [REDACTED] s nimi na místě nebyl a ani nemohl být, protože byla středa a od 7.00 do 9.00 hodin mají úřední hodiny, kdy musí být někdo na služebně a dne 23. 4. 2014 byli ve službě pouze tři, z celkového počtu pěti strážníků, přičemž vrchní strážník má stálou ranní službu. Svědek pak ještě asi 1 měsíc po dni 23. 4. 2014 řešil domluvou s pí [REDACTED] její parkování před Městským úřadem ve Vodňanech v zóně zákazu stání.

Z výpovědi svědka [REDACTED] strážníka Městské policie Vodňany, bylo zjištěno, že dne 23. 4. 2014 prováděl v dopoledních hodinách s [REDACTED] běžnou kontrolní činnost a před domem manželů [REDACTED] si na travnaté ploše všimli zaparkovaného vozidla. Přestupky ohledně parkování na zeleni se tam se [REDACTED] snažili řešit již dříve, jen svědek tak činil 1-2x, ale byli vždy v důkazní nouzi co do zjištění osoby, která takto vozidlo zaparkovala, a to i přes instalaci přenosného městského kamerového systému. Proto nyní zastavili, neboť u vozidla byla pí [REDACTED] a začali s ní projednávat přestupek. Tvrdila jim, že jede k příbuzným na Moravu a neví, kdo vozidlo na místě ponechal, a když si vyžádali její doklady, nejprve je ignorovala a pak je poskytla až po opakovaných výzvách. Mezitím do vozidla přinesla malého syna, a když zkontrolovali předložené doklady, vrátili jí je obratem. Na místě tehdy pořídili fotodokumentaci jen fotoaparátem, protože kameru u sebe neměli. Celá komunikace s pí [REDACTED] proběhla maximálně během 15 minut. Vrchní strážník Bc. [REDACTED] s nimi na úkonu nebyl, protože ten den byla středa, kdy od 7.00 do 9.00 hodin a od 12.00 do 17.00 hodin mají úřední hodiny a vrchní strážník proto byl na služebně městské policie, navíc se mu nikdy nestalo, že by poškozený s ním byl zařazen do služby. Nepamatuje si,

že by někdy k nějakému zásahu volali poškozeného na pomoc a dne 23. 4. 2014 ho na místo také nevolali. Po ukončení šetření s pí [REDAKCE] se tehdy vrátili na služebnu městské policie, kde zpracovali dokumentaci a uložili ji do PC. Předání věci správnímu orgánu provedl pak po sepisu úředního záznamu Bc. [REDAKCE] kterému se věc předává jako spis s úředním záznamem a médiem, na němž je uložena pořízená fotodokumentace. Na fotografiích z č. 1. 39 spisu je na druhé fotografii j v záběru [REDAKCE] s pí [REDAKCE] Dítě na zadním sedadle vozidla je její syn, kterého tam v průběhu šetření přestupku tehdy přinesla. Dokonce i po dni 23. 4. 2014 znovu řešili s manželi [REDAKCE] parkování na veřejné zeleni. V dubnu 2014 měla Městská policie Vodňany pět strážníků a předmětný článek, který vyšel dne 16. 9. 2014 ve Vodňanských novinách, svědek rovněž četl a zaznamenal od místních lidí i dotazy, co je na tom pravdy a co to poškozený dělá. Neví, zda měl poškozený v souvislosti s uveřejněným článkem ještě nějaký jiný problém, ale bylo na něm vidět, že to nese dost těžce. Neví, zda to mělo souvislost i s jeho pracovní neschopností.

Svědčyně [REDAKCE] uvedla, že dne 23. 4. 2014 měla jet k obvodnímu lékaři do Ostrožské Lhoty, kde měla být ve 13.00 hodin. Před 8.00 hodinou si začala dávat věci do auta stojícího před jejich současným bydlištěm čp. [REDAKCE] ve Vodňanech. Nyní si již není jista o které vozidlo tov. zn. [REDAKCE] tehdy šlo, ale mělo mít zelenou barvu. Pak přijeli městští strážníci s tím, že zase parkuje na pozemku Města Vodňany. Jako pokaždé v takovýchto případech chtěli vědět, kdo tam to auto zaparkoval. Namítla, že se již včera ptali manžela a že jim neřekne, kdo tam auto zaparkoval a že jde o stále stejné dotazy. Jejich jednání trvalo skoro hodinu, v autě měla 2-letého syna a po sdělení, že jede k lékaři si vyřizovat doklad pro tělesně postižené, měla pocit, že to snad ještě protahují. Požadovali občanský průkaz, řidičský průkaz, a když je předložila, začala se rozčilovat, protože jí tísnil čas a byla naštvaná, protože jí drželi doklady a pořád se ptali, zda je klidná a že jí nepustí za volant. Nakonec řekla, že je klidná, ač nebyla a cítila se ponížená. Když odjeli, byla tak naštvaná, že telefonovala manželovi, že tu cestu nezvládne a že jim musela říct, že je v klidu, ač není. Obžalovaného zná od vidění, nejsou přátelé a s manželem se na něj obrátili odhadem v květnu nebo červnu 2014 s žádostí o pomoc ohledně vyšetření události ze dne 23. 4. 2014, o níž chtěli, aby všichni ve městě věděli, jak se městská policie chová k lidem, a o obžalovaném věděli, že píše články nebo vydává nějaké noviny, takže chtěli, aby se to zveřejnilo a k tomu pak i došlo. Manžel si obžalovanému, který je navštívil, pak před domem stěžoval na to, že tam (strážníci) pořád jezdí a na jejich problém s výjezdem z domu přes pozemek Města Vodňany. Svědkyně se k nim pak připojila a řekla obžalovanému o této své zkušenosti ze dne 23. 4. 2014. Později se tam již nesnažili parkovat a městská policie je cca od října 2014 již kvůli tomu v bydlišti nekontaktovala. Osobně si myslí, že jeden ze strážníků byl poškozený, z jehož chování cítila, že si jí chce vychutnat, když pořád parkují na tomto místě a nechtějí poslechnout, a druhý byl vysoký a hubený. Ale v mužích, kteří byli přítomni před jejím výslechem před jednací síní, je nepoznala, protože se na ně nedívala. To, že jedním z tehdy zasahujících strážníků byl poškozený, se pak domnívá z toho, že ho viděla dne 22. 4. 2014, když řešil s manželem přestupek týkající se nesprávného parkování, což sledovala skrz okno z kuchyně ze vzdálenosti cca 100 metrů, možná 50 metrů, a manžel jí pak řekl, že s ním tento přestupek řešil poškozený. Poté se někdy v květnu 2014 s poškozeným setkala na služebně, kde byli obesláni k podání vysvětlení ohledně parkování před domem na cizím pozemku, a kde se její manžel opakovaně domáhal, aby byl přítomen u úkonu se svědkyní a ta pak na tom rovněž trvala, přes odmítavé stanovisko poškozeného.

Nakonec tvrdila, že jí manžel také několikrát poškozeného i ukazoval, když třeba kolem něho projížděli a proto si nyní myslí, že i toho 23. 4. 2014 tam byl on. K fotografiím z č. l. 39 spisu nemůže říci, z kterého dne a zásahu byly pořízeny, přičemž datování prvé fotografie pominula s tím, že si tam mohou napsat, co chtějí. Zmínila také, že dne 23. 4. 2014 měli strážníci nasazené čepice, resp. strážník měl čepici na hlavě při vystoupení z auta a během rozmluvy s ní, zatímco zde ji nemá a z jeho skloněné hlavy rovněž nemůže usoudit, zda je to strážník, který tehdy rovněž na místě byl.

Svědék Ing. [REDAKCE] uvedl, že mu dne 23. 4. 2014 po incidentu kolem 9.00 hodiny manželka, která tehdy měla jet k lékaři na Moravu, rozrušená telefonovala, že syn byl již v autě, když přijela městská policie a 2 strážníci na ní chtěli doklady, které jim zpočátku nechtěla dát a pak je dala s tím, že spěchá. Zmiňovali, že nemá jezdit na veřejnou zeleň, ona opakovaně odkazovala na cestu k lékaři, ale nepomohlo to, pořád chodili kolem auta a zadržovali jí doklady. Jeden strážník jí měl říct, že je rozrušená a nedá jí doklady, dokud se neuklidní. Musela mu slíbit, že už je klidná, bylo to ponižující a pak až jí ty doklady vydali. K totožnosti strážníků mu sdělila, že poznává, že tam byl pán s vousy a dle jejího domnění se jedná o poškozeného, tj. šéfa městské policie, který u nich byl dne 22. 4. 2014 a svědek s nimi měl konflikt, takže ho tam venku manželka viděla. Dne 22. 4. 2014 v 7.00 hodin přijeli dva strážníci městské policie řešit opět přestupek jízdy autem po veřejné zeleni, jedním z nich byl i někdo ze svědků přítomných nyní před jednací síní. Svědek jízdu popřel s tím, že neví, kdo s autem jel, ale když požadovali následné dostavení se k vysvětlení, poukázal na to, že i u sousedů stojí auto na veřejné zeleni, a když to strážníci odmítli řešit, požadoval, a pak i urgoval u starosty a pak i místostarosty provedení stejného zákroku i u sousedů. K sousedům se pak dostavil kolem 9.30 hodin poškozený, kterého svědek znal od r. 2012, kdy s ním měl incidenty. S poškozeným tam tehdy přijel i další strážník, kterého svědek neznal, a vše tam vyřešili domluvou. Svědek zmínil manželce v této souvislosti, že tam teď přijel šéf osobně, ale ona byla vevnitř a neměla na rozdíl od něho zájem se tam jít podívat. Na místo, kde se v 9.30 hodin pohyboval poškozený, je z jejich domu vidět jen z horních místností - obývací, chodba, koupelna a WC, ale ze spodních místností domu tam vidět není bez toho, že by se vyšlo ven na zápraží, a místo, kde tehdy stál při řešení přestupku poškozený, bylo od jejich domu vzdáleno asi 50 metrů a měl tam zaparkovaný i kamion. Závěrem však již svědek tvrdil, že manželce ukazoval poškozeného v době, kdy byla na chvíli venku na zápraží, s tím, že už přijel šéf osobně a ukázal na něj. Později ten den svědka telefonicky manželka upozornila i na to, že tam MP stála s autem se zapnutou kamerou až do večera. Závěrem uvedl, že si není jist, zda manželka i přede dnem 23. 4. 2014 poškozeného neviděla při příležitosti toho, že byl svědek řešen v komisích a chodil tam i s ní, a myslí si, že už jí ho i ukazoval, když projížděli městem. Po dni 23. 4. 2014 se s poškozeným pak setkala v přítomnosti svědka, kdy se měli na předvolání oba dostavit k podání vysvětlení ohledně dne 22. 4. 2014, ke dni 23. 4. 2014 žádné vysvětlení nikdy nepodávali. Na služebně pak poté, co vysvětlení podal svědek a trval na tom, že chce být přítomen i vysvětlení, které bude podávat jeho manželka, tento postup poškozený odmítl. Svědek však u tohoto výslechu manželky měl pak přesto být přítomen a poškozený se tam na ni měl snažit vyvíjet psychologický nátlak v tom směru, že jí tam měl na kameře, že provádí nebezpečný manévr, že má vzadu malé dítě a že tam jelo protijedoucí vozidlo, které jelo strašně rychle. Poté manželce svědek hned při odchodu ze služebny řekl, že tím, kdo s ní hovořil, byl přímo poškozený. Ze všech dosavadních šetření městské policie ohledně nich se pouze cca 5-10 případů týkalo parkování na zelené ploše - pozemku Města Vodňany. Se starostou, jakožto velitelem

městské policie, nemínil svědek po předchozích zkušenostech věc řešit, a vzhledem k tomu, že článek v novinách vyšel 16. 9. 2014, odhaduje svědek, že se na obžalovaného, jako na zastupitele města a na člena redakce Vodňanských novin, obrátili se žádostí o pomoc začátkem srpna 2014, protože chtěli informovat o tom, jakým způsobem pracuje ve Vodňanech městská policie.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, a to: z čísla 17 Vodňanských listů ze dne 16. 9. 2014, vydávaných občanským sdružením „Vodňany – město krále Jana Lucemburského“, že na 1. a 2. stránce je otištěn článek napsaný Ing. [REDAKCE] [REDAKCE], v němž je podrobně popsán rozhovor, který měl vést v měsíci dubnu - a jak vyplývá z výpovědi svědků, měl se tak vztahovat k události ze dne 23. 4. 2014 (tj. k době téměř 5-ti měsíců před uveřejněním článku), který měl podle článku vést Bc. [REDAKCE] s [REDAKCE] ohledně parkování vozidla na zeleni. V tomto článku s názvem „Mají vodňanští strážníci sadistické sklony?“ popisuje situaci, kdy vrchní strážník Městské policie Vodňany Bc. [REDAKCE] řešil podle paní [REDAKCE] parkování auta, s níž tehdy chtěla odjet, na zelené ploše – trávníku před domem, a m. j. v článku tvrdil, že Bc. [REDAKCE] tehdy zadržoval doklady paní [REDAKCE] do doby, než se tato uklidní, po 45 minutách ji donutil k prohlášení, že je naprosto klidná, zjednával tak průchod své spravedlnosti a tímto jednáním chtěl paní [REDAKCE] ukázat, kdo je ve Vodňanech pánem a to způsobem, který vzpurná osoba pocítí, a jednal tak, aby paní [REDAKCE] ublížil. V článku pak označuje osoby takto jednající za sadisty, cituje zde definici sadismu a v souvislosti s tím se zmiňuje i o vazbě na sexuální motivaci. Další část článku je věnována starostovi města, který řídí městskou policií. Stejně periodikum přitom na straně 5. obsahuje článek napsaný též Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] týkající se PhDr. [REDAKCE] a jeho (údajně) hanlivého vyjádření o jedné ze škol ve Vodňanech. Článek přitom obsahuje též informaci, jaké jednání je označováno za pomluvu, a to i s citací ustanovení § 184 odst. 1 TZ.

Z korespondence Města Vodňany – starosty Ing. Viktora Blaščáka s Ing. [REDAKCE] (č. l. 40 spisu) ze dne 16. 9. 2014 je přitom zřejmé, že starosta zde m. j. odkazuje v souvislosti s parkováním poblíž nemovitosti čp. 632 v Nádražní ulici ve Vodňanech na Obecně závaznou vyhlášku města č. 6/2008, schválenou zastupitelstvem města dne 8. 12. 2008, která zakazuje parkování na zelených plochách ve vlastnictví města, a dále na Usnesení č. 1268, které dne 6. 12. 2012 po projednání v komisích a v radě města bylo přijato a které neschvaluje uzavření smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemeni na pozemkovou parcelu dle KN p. č. 134/1 v k. ú. Vodňany mezi Městem Vodňany a Ing. [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] (tj. vjezd z této nemovitosti přes zelenou plochu nebyl příslušným orgánem povolen).

Z fotodokumentace - 2 fotografie na č. l. 39 spisu, je zřejmé, že druhá fotografie je pouze detailním přiblížením (zvětšeninou výřezu) první fotografie, přičemž na první fotografii je i datum jejího pořízení: 23/04/2014. Na této fotografii je strážník MP, avšak nejde o poškozeného. V popisku je uvedeno, že tuto fotografii pořídil strážník [REDAKCE] [REDAKCE] v ranních hodinách dne 23. 4. 2014 při projednávání podezření z přestupku s [REDAKCE] v [REDAKCE] ve Vodňanech před domem čp. [REDAKCE] (jde o současné bydliště svědků [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE]). Fotografie pak měla být součástí oznámení MP Vodňany č. j. MUVO 4390/2014 ze dne 27. 5. 2014.

Z dokumentace o dalších přestupkových řízeních (č. l. 41 – 58 spisu) vyplývá, že Městskému úřadu Vodňany, Odboru správnímu a vnitřních věcí - přestupky podal za MP Vodňany – vrchní strážník Bc. [REDAKCE] tato oznámení o podezření z přestupku ohledně vjetí a parkování vozidel na ploše veřejné zeleně u domu čp. [REDAKCE] ulici ve Vodňanech: dne 23. 10. 2012 pod č. j. MUVO 9001/2012 na Ing. [REDAKCE] ohledně dne 2. 10. 2012 (a to včetně příloh, obsahujících m. j. i fotografie); dne 13. 5. 2013 pod č. j. MUVO 3833/2013 na Ing. [REDAKCE] ohledně dne 30. 3. 2013 (a to včetně příloh, obsahujících m. j. i fotografie nesoucí i údaj o době jejich pořízení); dne 9. 11. 2013 pod č. j. MUVO 9300/2013 na Ing. [REDAKCE] ohledně dne 9. 11. 2013 (a to včetně příloh, obsahujících m. j. i fotografie), s odkazem m. j. i na výše uvedenou Obecně závaznou vyhlášku města č. 6/2008 zakazující parkování na zelených plochách ve vlastnictví města, a na další právní předpisy i rozhodnutí ÚS k této problematice; a dne 27. 5. 2014 pod č. j. MUVO 4390/2014 na [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] ohledně dne 22. 4. 2014 (v 7.15 hodin), dne 8. 5. 2014 a dne 12. 5. 2014, se zmínkou, že vozidlo na tomto místě parkovalo sice i (předmětného) dne 23. 4. 2014 v 7.45 hodin, kdy k němu přišla [REDAKCE] ale strážníkům sdělila, že neví, kdo zde vozidlo zaparkoval a s vozidlem pak odjela, přičemž i v tomto případě byla pořízena fotografie. Příloha pak obsahovala m. j. fotografie nesoucí i údaj o době jejich pořízení – 3 fotografie ze dne 22. 4. 2014, 1 fotografii ze dne 23. 4. 2014, 1 fotografii ze dne 8. 5. 2014, 1 fotografii ze dne 9. 5. 2014, a 1 fotografii ze dne 12. 5. 2014.

Z osobních výkazů, rejstříku trestů a zpráv zaměstnavatele obžalovaného je zřejmé, že dosud nebyl přestupkově postihován a ani soudně trestán a svým zaměstnavatelem je i dobře hodnocen.

Návrh obžalovaného na doplnění dokazování výslechem svědka Mgr. [REDAKCE] byl, jako nadbytečný, zamítnut, neboť ten měl pouze potvrdit, kdy se obžalovaný dozvěděl o události ze dne 23. 4. 2014, přičemž tento údaj poskytl již sám obžalovaný. Původně obžalovaný (na č. l. 88 spisu) navrhoval vyslechnout tohoto svědka i k dalším zákrokům strážníků MP Vodňany, avšak tyto další případné zákroky nemají vztah ke dni 23. 4. 2014, jehož se právě předmětný článek obžalovaného týkal a výslech tohoto jím navrhovaného svědka je tak v tomto směru bezpředmětný.

Provedení dalších důkazů se rovněž nenabízelo a bylo by i tak nadbytečné, neboť skutkový stav byl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. zjištěn bez důvodných pochybností již z dosud provedených důkazů. Soud všechny důkazy provedené ke sporným skutečnostem hodnotil, jak bylo již výše rozvedeno, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tj. podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal, je však z jejího spáchání usvědčován dosud provedenými důkazy. K důkazům, které předložil k rozporování některých důkazů sám obžalovaný je potřeba uvést následující: a) Pokud se výtiskem stavu počasí z 23. 4. 2014 na území Jihočeského kraje (z Internetu) na č. l. 89 spisu snažil zpochybnit, že by fotografie na č. l. 39 spisu mohla být pořízena dne 23. 4. 2014, s tím, že v tu dobu bylo ve Vodňanech pod mrakem a mlha, takže tato fotografie nemohla v tu dobu vzniknout a pochází buď z jiného zásahu, nebo ji pořídili později. Takováto obecná mapa však rozhodně nemohla dokládat skutečnou situaci na místě dne 23. 4.

2014, přičemž z vlastní rozhodovací činnosti samosoudkyně jí není neznámo, jak zásadně se přitom může lišit skutečná situace na místě samém od údajů meteorologické stanice, byť se tato nachází i jen několik kilometrů od tohoto místa, a proto obžalovaným předložená listina nedokládá, jaká byla situace v dané lokalitě ve Vodňanech. Skutečnost, že datování této fotografie odpovídá skutečnosti a nebylo nijak dodatečně upravováno, je však zřejmé zejména z toho, že stejná fotografie s tímto datováním dne 23. 4. 2014 byla součástí přílohy oznámení o podezření z přestupku, kterou MP pod č. j. MUVO 4390/2014 podala správnímu orgánu přitom již dne 27. 5. 2014, tj. ještě v době, kdy vůbec nebylo zřejmé, že půjde o zásadní důkazní materiál v této nyní soudem projednávané věci, a nebylo proto důvodu zvažovat, natož provést na ní jakékoli zásahy či úpravy. b) Pokud se pak *fotokopii podání vysvětlení na č. 1. 90 spisu* snažil prokázat údajné omyly v evidenčních údajích MP, s tím, že by k nim tamto mohlo dojít i ohledně předmětného šetření, kdy namítal, že MP k zásahu dne 22. 4. 2014 a dne 9. 5. 2014 takto požadovala vysvětlení po [redacted] ale omylem obeslala zcela jinou osobu – Ing. [redacted]. To však objasnil poškozený Bc. [redacted] s tím, že – Ing. [redacted] obeslali jakožto tehdejší spolumajitelku domu, před kterým stálo vozidlo na veřejné zeleni, tj. jako osobu, která mohla přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení přestupku, a nejde tak o omyl v obeslání. c) Pokud se pak *výzvou Městského úřadu Vodňany na č. 1. 91 spisu*, týkající projednání podezření z přestupků, včetně uvedení dnů, kdy k nim mělo dojít, argumentoval tím, že v ní není uveden předmětný datum 23. 4. 2014 a že absence tohoto data na předvolání může mít význam pro posouzení nyní soudem projednávané věci. Na č. 1. 55 spisu je však z dokumentace přestupkových řízení zřejmé, že šetření oznámení o podezření z přestupku, které bylo správnímu orgánu zasláno dne 27. 5. 2014 pod č. j. MUVO 4390/2014, se skutečně týkalo pouze těch dnů, kdy ohledně vjetí a parkování vozidel na ploše veřejné zeleně u domu čp. 632 měli strážníci MP více informací a tak tomu bylo pouze ohledně dnů 22. 4. 2014 (v 7.15 hodin), 8. 5. 2014 a 12. 5. 2014, přičemž je zde výslovný odkaz na to, že vozidlo na tomto místě parkovalo sice i předmětného dne 23. 4. 2014 v 7.45 hodin, kdy k němu přišla [redacted], ale protože strážníkům sdělila, že neví, kdo zde vozidlo zaparkoval a s vozidlem pak odjela, proto nebylo toto jednání považováno za deliktní a nebylo tak důvodu k jeho šetření pro podezření z přestupku, ač i v tomto případě byla na místě tehdy pořízena fotografie (č. 1. 39 spisu).

Obžalovaný se nedomnívá, že by se sepsáním a následným zveřejněním předmětného článku v daném periodiku dopustil nějakého protiprávního jednání. Má stále za to, že to, co mu svědci [redacted] sdělili dne 13. 9. 2014, tj. několik měsíců po předmětné události, o průběhu šetření podezření z přestupku dne 23. 4. 2014 s [redacted] bylo pro sepsání a zveřejnění předmětného textu pro něho plně dostačujícím důkazem. Sám přitom uvádí, že informaci o způsobu jednání dne 23. 4. 2014 s [redacted] od nich obdržel v sobotu 15. 9. 2014 a nepovažoval za důležité si k tomu cokoli zjišťovat, když za dostačující důkaz považoval, že mu svědek Ing. [redacted] potvrdil to, co mu k tomu sdělila svědkyně [redacted] ač z této informace již věděl, že svědek Ing. [redacted] tedy na místě samém nebyl a má tyto informace jen zprostředkované. Rovněž také pouze od těchto svědků věděl o jejich předchozích problémech s šetřením MP ohledně parkování na městské zeleni před jejich současným bydlištěm, přičemž se rovněž nezabýval tím, zda tyto svědci pouze úkorně nenesou řádné, byť četné, šetření důvodných podezření o porušování ustanovení zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, zejména, když jako bývalý zastupitel měl možnost se seznámit i s Obecně závaznou vyhláškou města č. 6/2008 zakazující

parkování na zelených plochách ve vlastnictví Města Vodňany a s Usnesením č. 1268, které již v r. 2012 odmítlo Ing. [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] povolit navrhovaný způsob vjezdu z této nemovitosti přes tuto zelenou plochu před nemovitostí čp. [REDAKCE]. Obžalovaný proto měl být maximálně obezřetný, neboť tvrzení jediné osoby – svědkyně [REDAKCE] nepodporoval jiný přímý důkaz, a pouze zprostředkovaně ho potvrzovala osoba jí blízká, která předmětnému jednání přítom vůbec nebyla přítomna, zato měla, stejně jako svědkyně, na věci svůj osobní zájem. Obžalovaný tak bez jakéhokoli dalšího ověření tvrzeného, pak hned následující den 16. 9. 2014, jak sám uvádí, pouze informoval šéfredaktora, který mu sdělil, že je nutné tuto informaci okamžitě otisknout, a to právě z důvodu problémů s městskou policií. I s ohledem na to, že obžalovaný sám poukázal na velmi krátký časový interval od doby získání informací od svědků [REDAKCE] do doby publikace článku, s nímž nechtěl čekat dalších 14 dnů do dalšího čísla týdeníku, je zřejmé, že nemohl být svědky [REDAKCE] informován již v květnu 2014, jak tvrdí svědkyně [REDAKCE] nebo až v srpnu 2014, jak odlišně tvrdí svědek Ing. [REDAKCE].

Obžalovaný pak pouze na základě informací svědků [REDAKCE] [REDAKCE] které mu tyto poskytli dne 13. 9. 2014, přičemž šlo o osoby v blízkém příbuzenském vztahu, které však zjevně značně úkorně nesly veškeré aktivity strážníků MP Vodňany v souvislosti s jejich osobami, přičemž pouze o svědkyni [REDAKCE] obžalovaný věděl, že byla přítomna předmětnému jednání dne 23. 4. 2014; bez dalšího napsal a nechal otisknout dne 16. 9. 2014 článek s textem, který měl vztah k události ze dne 23. 4. 2014 a s názvem „Mají vodňanští strážníci sadistické sklony?“, ve kterém popisoval situaci, kdy vrchní strážník Městské policie Vodňany Bc. [REDAKCE] řešil parkování paní [REDAKCE] na zelené ploše, a v tomto článku tvrdil, že Bc. [REDAKCE] zadržoval doklady paní [REDAKCE] do doby, než se uklidní, po 45 minutách ji donutil k prohlášení, že je naprosto klidná, zjednává tak průchod své spravedlnosti, tímto jednáním chtěl paní [REDAKCE] ukázat, kdo je ve Vodňanech pánem a to způsobem, který vzpurná osoba pocítí, jednal tak, aby paní [REDAKCE] ublížil. V článku dále označoval osoby takto jednající za sadisty a v souvislosti s tím se zmiňoval i o sexuální motivaci. V jiném článku v tomtéž periodiku se přitom zabýval vyjádřením jiné osoby a v této souvislosti zmiňoval, co lze považovat za pomluvu, a to i s citací ustanovení § 184 odst. 1 TZ, z čehož zcela jednoznačně vyplývá, že obžalovanému bylo známo, jakým jednáním se lze dopustit přečinu pomluvy.

Přečinu pomluvy se podle § 184 odst. 1 TZ dopustí ten, kdo o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobitelný značnou měrou ohrožit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo mu způsobit jinou vážnou újmu. Přečinu pomluvy podle § 184 odst. 2 TZ se pak dopustí ten, kdo spáchá čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně veřejně účinným způsobem.

Trestní zákoník ustanovením § 184 TZ poskytuje ochranu cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život. Lidská důstojnost, osobní čest a dobrá pověst požívají ochrany i podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, přičemž se nevyžaduje, aby došlo skutečně k ohrožení vážnosti u

spoluobčanů, a postačí, že nepravdivý údaj je k tomu způsobilý. Předmětem útoku může být pouze fyzická osoba. Zákonným znakem přečinu pomluvy podle § 184 TZ je sdělení nepravdivého údaje, tj. takové informace, která je v rozporu se skutečností. Nepravdivý údaj musí být způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost pomlouvané osoby u spoluobčanů, přičemž tuto okolnost je třeba hodnotit vzhledem ke konkrétnímu případu s přihlédnutím k postavení osoby dotčené pomluvou, jejími charakterovými a mravními vlastnostmi, i povahou sdělovaného údaje, okolnostmi sdělení a rozšíření takové informace. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. 2. 2012, sp. zn. 7 Tdo 1430/2011-51 ohledně srozumění pachatele trestného činu pomluvy, který o jiném sdělil neověřený nepravdivý údaj, vyplývá, že závěr o nepravdivosti údaje, který je způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost poškozené osoby u spoluobčanů nebo jí způsobit jinou vážnou újmu ve smyslu trestného činu pomluvy podle § 206 odst. 1 tr. zák. (nyní přečin pomluvy § 184 odst. 1 TZ) není závěrem absolutním, ale je třeba ho vykládat v kontextu s ostatními údaji a nelze ho učinit izolovaně bez ohledu na další znaky skutkové podstaty citovaného trestného činu, což platí i ve vztahu k zavinění ve formě eventuálního úmyslu, kterým je pachatele srozuměn, že jím uváděný údaj je neověřitelný a že tedy může být nepravdivý. O existenci takového eventuálního úmyslu tak může svědčit zejména to, že si pachatel neověřil pravdivost údajů, které získal o jiném a které připouštěly více alternativních závěrů, včetně těch, jež byly způsobilé značnou měrou ohrozit vážnost poškozené osoby u spoluobčanů, a přesto se je rozhodl sdělit. Jde tak po subjektivní stránce o trestný čin úmyslný, u něhož však postačí úmysl eventuální. K trestnímu postihu pachatele tak stačí pouhé srozumění pachatele s tím, že údaj, který o jiném sděluje, je nepravdivý, a že tento údaj je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů. Zavinění pachatele trestného činu pomluvy tedy podle § 206 tr. zák. (nyní přečin pomluvy § 184 TZ) musí zahrnovat i okolnost, že sdělený údaj je nepravdivý a současně způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost osoby dotčené pomluvou u spoluobčanů, přičemž vzhledem k ustanovení § 3 odst. 3 tr. zák. se vyžaduje zavinění ve formě úmyslu, byť i nepřímého [§ 4 písm. b) tr. zák. – nyní § 15 odst. 1 písm. b) TZ a § 15 odst. 2 TZ]. Právní závěr o zavinění musí mít dostatečný podklad v příslušných skutkových zjištěních. Skutečnost, že určité údaje rozšiřované obviněným byly hanlivé, neověřené a nepravdivé a současně způsobilé přivodit značné ohrožení vážnosti napadených osob, charakterizuje objektivní stránku trestného činu pomluvy (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 11. 2002, sp. zn. 5 Tdo 873/2002). Tento trestný čin je spáchán tiskem tehdy, jestliže text je vyhotoven ve formě tiskoviny, kterou se rozumí vyhotovení textu, znaku nebo obrazu za pomoci mechanické nebo chemické cesty, tedy vyhotovení tiskařským strojem nebo jiným obdobným způsobem. K tomu, aby byly naplněny znaky objektivní stránky trestného činu pomluvy podle § 206 tr. zák. musí být sdělení nepravdivého údaje schopno ohrozit poškozeného ve značné míře. Nepostačuje tedy jakékoli ohrožení, tj. i v nízké či obvyklé intenzitě, ale musí se jednat o ohrožení zásadnějšího charakteru. Protože jde o trestný čin ohrožovací, je třeba hodnotit též další hrozící následky a s nimi související okolnosti, nikoli jen následky skutečně vzniklé (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 2. 2003, sp. zn. 5 Tdo 83/2003).

K účasti na šetření se svědkyní [redacted] ohledně podezření z přestupku ohledně vjetí a parkování vozidel na ploše veřejné zeleně u domu čp. [redacted] ulici ve Vodňanech shodně potvrdili strážníci MP Vodňany – svědek [redacted] i svědek [redacted] že se tohoto úkonu před 8.00 hodinou dne 23. 4. 2014 účastnili pouze oni dva. Svědci [redacted] a [redacted] také vysvětlili, proč s některým z nich tehdy u

úkonu nemohl být přítomen poškozený, neboť byla středa, kdy tak musel být jako vrchní strážník přítomen v úředních hodinách m. j. od 7.00 do 9.00 hodin na služebně městské policie, což potvrdil i sám svědek Bc. [REDAKCE] (poškozený). Svědek [REDAKCE] potvrdil, že na fotografii z č. l. 39 spisu a nesoucí datum jejího pořízení: 23/04/2014, je zachycen právě tento den při komunikaci se svědkyní [REDAKCE] a svědek [REDAKCE] potvrdil, že tuto fotografii při tomto úkonu pořídil, navíc se svědku [REDAKCE] nikdy ani nestalo, že by s ním byl zařazen do služby i poškozený Bc. [REDAKCE]

Svědkyně [REDAKCE] v přípravném řízení podávala do úředního záznamu, vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. ř., což je však nyní již pro soud procesně nepoužitelný důkaz, nicméně nelze přehlédnout, že zde dne 21. 10. 2014 (č. l. 35-36 spisu), tj. ještě 6 měsíců po předmětném jednání, neměla o totožnosti osob, které s ní dne 23. 4. 2014 před domem čp. [REDAKCE] ulici ve Vodňanech projednávaly podezření z přestupku, relevantní údaje a pouze se domnívala, že jde o poškozeného, kterého předtím viděla jen 1x, a druhého muže popsala: vysoký a s brádkou. Takovýto popis druhého tam tehdy přítomného strážníka MP však zcela jednoznačně odpovídá (jak měl soud možnost zjistit při výslechu svědků) pouze podobě svědka [REDAKCE]. Svědkyně pak sice u hlavního líčení zmínila jeho podobu již jen jako: vysoký a hubený, ale svědek Ing. [REDAKCE] potvrdil, že mu manželka měla v této souvislosti sdělit, že tam byl pán s vousy (nikoli např. pouze s knírem), což rovněž odpovídá pouze popisu svědka [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že na fotografii ze dne 23. 4. 2014 je zachycen svědek [REDAKCE] tj. muž zcela jiného zjevu než bylo tvrzeno ohledně totožnosti druhého strážníka MP přítomného při úkonu, pak je tím zcela jednoznačně prokázáno, že se tam poškozený tehdy nacházet nemohl, neboť i svědkyně [REDAKCE] vždy zmiňovala, že šlo pouze o dva strážníky MP, kteří tehdy byli na místě samém přítomni a hovořili s ní, a z výše uvedeného je tak zřejmé, že mohlo jít pouze o svědky [REDAKCE]

Zcela nově oproti verzi z přípravného řízení nyní svědkyně [REDAKCE] tvrdila, že dne 23. 4. 2014 měli strážníci nasazené čepice i během rozmluvy s ní, zatímco na fotografii z č. l. 39 spisu strážník na ní zachycený čepici nemá. Přitom z obžalovaným předložené výzvy MěÚ na č. l. 91 spisu je zřejmé, že se tato svědkyně dne 26. 6. 2014 mohla u správního orgánu seznámit s fotodokumentací z přílohy k oznámení o podezření z přestupků podaného dne 27. 5. 2014 pod č. j. MUVO 4390/2014, kde kromě dokumentace šetření ohledně dnů 22. 4. 2014 (v 7.15 hodin), 8. 5. 2014 a 12. 5. 2014 je i fotografie (č. l. 39 spisu) z předmětného dne 23. 4. 2014 a svědkyně [REDAKCE] tak ještě při podání vysvětlení v této nyní soudem projednávané věci, neměla v přípravném řízení dne 21. 10. 2014 proti ústrojní neúplnosti tam takto zdokumentovaného strážníka žádné výhrady v tom, že by se jakkoli lišila oproti jejímu tehdejšímu vnímání.

Svědci [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] se však zcela zásadním způsobem liší i v popisu toho, jakou vědomost a od kdy měla mít svědkyně [REDAKCE] o totožnosti druhého strážníka MP, o němž je jimi naznačováno, že to dne 23. 4. 2014 měl být právě poškozený. Svědkyně [REDAKCE] se i v hlavním líčení pouze domnívala, že dne 23. 4. 2014 tam byl přítomen i poškozený, což nejprve potvrzuje i svědek Ing. [REDAKCE]. Svědkyně na totožnost poškozeného tam usuzovala z toho, že ho viděla dne 22. 4. 2014, když řešil jiný přestupek s jejím manželem, avšak svědek Ing. [REDAKCE] vyloučil, že v době, kdy s ním v 7.00

hodin dva strážníci MP přijeli řešit jeho údajný přestupek, by mezi nimi byl i poškozený, neboť ten tam přijel až kolem 9.30 hodin a to nikoli k šetření přestupku týkajícího se svědka, ale přestupku souseda. Podle tohoto svědka měla jeho manželka možnost poškozeného vidět venku na vzdálenost 50 metrů, ale svědkyně [REDACTED] tuto vzdálenost uvádí jako 50-100 metrů; a on jí na jeho přítomnost tam i upozornil, což tato svědkyně i potvrzuje. Nicméně svědkyně nyní tvrdí, že poškozeného tam dne 22. 4. 2014 viděla jen přes okno z kuchyně, což nejprve potvrzuje svědek Ing. [REDACTED] ale v podobě, že manželka byla tehdy uvnitř domu a neměla zájem se tam jít podívat, aby obratem popřel, že měla možnost tam poškozeného vidět a tedy si jeho podobu prohlédnout, když vyloučil, že by na místo, kde se tehdy pohyboval poškozený, bylo z jejich domu vidět odjinud, než z místností v horním patře, mezi nimiž ale nezmínil kuchyň a výslovně i popřel, že by tam mohlo být vidět ze spodních místností domu bez toho, aniž by se vyšlo ven na zápraží. Přesto, že pak svědek závěrem tvrdil, že manželce ukazoval poškozeného v době, kdy byla na chvíli venku na zápraží, tato svědkyně nikdy nezmínila, že by tam tehdy skutečně na zápraží domu takto vyšla. V přípravném řízení také tato svědkyně zcela odlišně tvrdila, že poškozeného přede dnem 23. 4. 2014 viděla jen 1x, a to právě dne 22. 4. 2014, a až v hlavním líčení přišla s verzí, že jí manžel také několikrát poškozeného i ukazoval, když kolem něho projížděli, což potvrdil i svědek Ing. [REDACTED] avšak na rozdíl od této svědkyně poté i tvrdil, že mohla vidět poškozeného přede dnem 23. 4. 2014 též při jejich společné účasti na projednávání jiných věcí před správním orgánem, a že jí výslovně po jejich odchodu od správního orgánu po podání vysvětlení ohledně jednání ze dne 22. 4. 2014 upozornil, že tím, kdo s ní nyní hovořil, byl přímo poškozený.

Samotný průběh šetření strážníků MP ohledně podezření ze spáchání přestupku dne 23. 4. 2014 se svědkyní [REDACTED] tak jak byl důkazně podchycen, se však rovněž nikterak nevymyká běžnému služebnímu úkonu tohoto druhu. Svědci [REDACTED] zmínili, a s jejich výpovědí pak koresponduje i svědectví Bc. [REDACTED] kterému o výsledku svého šetření pak jako vrchnímu strážníkovi MP podali po návratu informace; proč, když jako strážníci MP Vodňany, když dne 23. 4. 2014 kolem 7.30 hodin zjistili, že u bydliště svědkyně [REDACTED] je opět vozidlo zaparkované na ploše veřejné zeleně – skutečnost i vědomost o tom, že tato část pozemku je v majetku Města Vodňany, pak dokládá nejen obsah výš již zmíněné korespondence se svědkem Ing. [REDACTED] ale i výpovědi všech svědků ve věci a rovněž i obžalovaného; museli zahájit šetření ohledně podezření ze spáchání přestupku proti městské vyhlášce, která zakazuje najíždění dopravními prostředky na veřejnou zeleň. Svědkyně [REDACTED] byla jimi v této souvislosti dotazována proto, že se u vozidla pohybovala a pak do něho umisťovala i věci a dítě, tj. mohla mít informace o tom, kdo s vozidlem na místo předtím přijal a zaparkoval. Tyto dotazy, včetně žádosti o prokázání totožnosti příslušnými doklady – občanským průkazem, včetně řidičského průkazu a technického průkazu (kde je zapsán provozovatel vozidla) od vozidla, které hodlala použít k cestě na Moravu - do Brna, a neví, kdy se vrátí, však podle strážníků MP neměly u svědkyně bez dalšího pozitivní a brzkou odezvu, neboť jim doklady předkládala až pod delších časových prodlevách, odmítala s nimi hovořit a byla i očividně napjatá, protože věc nesla zjevně úkorně. To ostatně připouští i sama svědkyně s tím, že je odkazovala již na jejich šetření ze dne 22. 4. 2014, namítala, že jde o stále stejné dotazy a odmítala sdělit, kdo tam auto zaparkoval. Zatímco strážníci MP zmiňují, že celá tato komunikace se svědkyní [REDACTED] trvala maximálně cca 20 minut, svědkyně ji vnímala jako skoro hodinový interval, přičemž za dostačující pro

ukončení jejich šetření považovala, kromě přítomnosti 2-letého dítěte ve vozidle, i své sdělení, že jede k lékaři si vyřizovat doklad pro tělesně postižené, přičemž měla pocit, že po tomto sdělení se šetření snad ještě protáhlo. Sama zmínila, že se po předložení jimi požadovaných dokladů tam začala se rozčilovat, protože jí tísnil čas a byla naštvaná z toho, že jí drželi doklady a pořád se ptali, zda je klidná a že jí nepustí za volant, proto v rozporu se skutečností jim nakonec řekla, že je klidná, ač nebyla a cítila se ponížena a takto naštvaná po jejich odjezdu telefonicky informovala svého manžela.

Z uvedeného je zjevné, že svědkyně zcela nedůvodně vnímala předmětné šetření strážníků MP nejen jako nedůvodné, či jako záměrně protahované, nebo dokonce nedůstojné vůči její osobě. Svou evidentní nespoluprací na úkonu a viditelnými emocionálními projevy ho totiž sama prodlužovala. Je totiž zcela nerozhodné (není-li akutně ohrožen život nebo zdraví osoby – a tak tonu v daném případě rozhodně nebylo, neboť to není podáváno z žádného dosud provedeného důkazu), kam a jak moc spěchá osoba, od níž strážníci MP v době výkonu své kontrolní činnosti požadují při úkonu nějaké vysvětlení, týkající se podezření na spáchání deliktu. Takovému úkonu je totiž povinna se bez dalšího podrobit, a že toto šetření zjevně nesneslo odkladu je zřejmé i s ohledem na tehdejší vyjádření takto jimi dotazované osoby, že neví, kdy se vrátí. Pokud tak svědkyně sama připouští, že se rozčilovala natolik, že jak sama tvrdí, tam tehdy strážníci pojali obavu z toho, že je v tomto stavu schopna vůbec řídit vozidlo, natož do takto vzdálené lokality, a to ještě s nezletilým dítětem útlého věku ve vozidle, pak byly jejich apely na to, aby se svědkyně uklidnila, zcela přirozené a rozhodně důvodné, stejně jako jejich ujišťování se, zda k tomu již došlo a zda je tak svědkyně schopna být již účastnicí silničního provozu. Ostatně i svědek Ing. [redacted] potvrdil, že svědkyně z toho, co mu o věci sdělila, byla jedním ze strážníků vnímána jako rozrušená a proto jí odmítal vrátit doklady do doby, než se uklidní. To, že svědkyně [redacted] jak zmínil i svědek Ing. [redacted] vnímala tehdejší jednání strážníka jako ponižující a stejně tak vnímali oba svědci i reakce vůči svědkyni stran poškozeného při dalším setkání na služebně, je však dána zjevně specifičností přístupu těchto svědkům k úředním úkonům, neboť jak bylo již výše rozvedeno, svědkyně při předmětném šetření žádnému neprofesionálnímu jednání, nebo snad dokonce újmě vystavena rozhodně nebyla a to ani v případě, kdy jim pak poškozeným bylo poskytnuto pouhé zákonné poučení o tom, jaké osoby se mohou a za jakých podmínek účastnit podání vysvětlení jiné osoby.

Z dosud provedených důkazů je však prokázáno, že údaje, které v předmětném článku obžalovaný o poškozeném sděloval, byly nepravdivé, tj. v rozporu se skutečností, neboť dne 23. 4. 2014, k němuž se takto v tisku publikovaný článek obžalovaného vztahoval, v žádném případě nemohl se svědkyní [redacted] jednat poškozený Bc. [redacted] vrchní strážník MP Vodňany. Rovněž bylo prokázáno, že oba strážníci MP Vodňany, kteří s touto svědkyní předmětného dne skutečně jednali, tj. svědci [redacted] a [redacted], si při tomto úkonu pak počínali zcela standardně, přiměřeně situaci na místě samém i důvodu takového šetření a nijak při něm ani nevybočili z mezí svých pravomocí a nepochybil pak, stejně jako poškozený, ani při pozdějším zpracování dokumentace k tomuto případu. Pravdivost údajů, které takto dne 16. 9. 2014 zveřejnil o poškozeném Bc. [redacted] jako o vrchním strážníkovi MP Vodňany, si přitom mohl obžalovaný ověřit i z dalších zdrojů, avšak ten o to neměl ani zájem a na vydání předmětného článku spěchal tak, že nemínil zveřejnit o poškozeném tyto údaje až v dalším čísle, které by vyšlo až za 14 dní, ale zveřejnil je, ve

Vodňanských novinách již dne 16. 9. 2014, tj. 3 dny poté, co je měl získat. Tyto nepravdivé údaje, které v předmětném článku obžalovaný o poškozeném a dni 23. 4. 2014 obžalovaný sděloval, jsou zejména v kontextu s názvem článku „Mají vodňanští strážníci sadistické sklony?“ a popisem průběhu šetření dne 23. 4. 2014, kteroužto situaci zde rovněž popsal nepravdivě tak, že vrchní strážník Městské policie Vodňany Bc. ████████ řešil parkování svědkyně ████████ na zelené ploše tak, že jí zadržoval doklady do doby, než se uklidní, po 45 minutách ji donutil k prohlášení, že je naprosto klidná, a zjednával tak průchod své spravedlnosti, přičemž chtěl tímto jednáním svědkyni ukázat, kdo je ve Vodňanech pánem, a to způsobem, který vzpurná osoba pocítí, a jednal tak, aby svědkyni ublížil, když v návaznosti na to obžalovaný v článku označuje osoby takto jednající za sadisty, popisuje jejich charakteristiku a v této souvislosti zmiňuje pak i možnou sexuální motivaci; byly zcela jednoznačně způsobilé značnou měrou ohrozit vážnost poškozeného u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo mu způsobit jinou vážnou újmu, a tento čin spáchal tiskem. Poškozený v rozhodné době působil jako vrchní strážník MP Vodňany již cca 20 let a jak zmínil, velmi zásadním způsobem vnímal změnu v chování občanů města po vyjití tohoto článku, kteří mu dávali najevo i veřejně, že toto tvrzení v článku obsažené považují právě z důvodu jeho zveřejnění, za faktický údaj. Rovněž zmínil, jak těžce zveřejnění tohoto textu vnímala i jeho rodina a jaké problémy mu přinesl jak zdravotně, tak i v zaměstnání, kdy starostovi města musel i dalšímu zastupiteli musel vysvětlovat, kdo a jakým způsobem s ████████ jednal při úkonu, o němž se článek zmiňoval, tj. dne 23. 4. 2014. Starosta města je přitom velitelem MP a v době, kdy musel na článek poškozený takto reagovat, bylo před volbami (volby do zastupitelstev obcí v ČR se uskutečnily ve dnech 10. a 11. října 2014) a případné nové vedení města by mohl článek rovněž negativně ovlivnit, zejména, když v tehdejší zastupitelstvu byl přímo i obžalovaný a kandidoval tam znovu. Tvrzení obžalovaného, obsažené v předmětném článku nebylo rozhodně nepravdivé konstatování mající hodnotící povahu a nebylo ani komentářem, nebo prezentováno jako subjektivní úsudek autora, ale inkriminované výroky byly veřejnosti předkládány jako faktické údaje a to v kontextu s odkazem na jednání sadistů, s uvedením jejich charakteristiky a v této souvislosti zde zmiňuje i možnou sexuální motivaci (srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 1. 9. 2004, sp. zn. 7 Tdo 726/2004). Obžalovaný si přitom musel být vědom, a byl tak s tím zjevně srozuměn, že jím uváděné údaje mohou být nepravdivé a přesto jej uvedl v článku, jehož obsah je hanlivý k poškozenému. Jestliže již tyto základní informace, které obžalovanému o případu získal, mu umožňovaly více alternativních závěrů a jeho informační zdroje poukazovaly na způsob jednání poškozeného, který sám obžalovaný pouze považoval za identický s tím, jak mu bylo údajné jednání poškozeného v jiných případech prezentováno, měl si rozhodně opatřit více informací o tom, kdo ze strážníků MP Vodňany, z jakého důvodu, jak dlouho a jakým způsobem jednal se svědkyní ████████ dne 23. 4. 2014. Lze důvodně předpokládat, že pokud by obžalovaný provedl v tomto směru byť i jen základní šetření, tak by v případě objektivního posouzení získaných informací zjistil, že celkové vyznění článku, který takto chce zveřejnit v místním periodiku, na jehož vydávání se i sám podílí, je nepravdivé a zjevně by ho takto nezveřejnil.

Obžalovaný tak musel být srozuměn s tím, že údaje, které v předmětném článku o poškozeném uvedl a dal do takového kontextu, jsou ověřitelné (ač si je sám nemínil nijak ověřovat), avšak mohou být i smyšlené, což se i nyní prokázalo. Zároveň si musel být vědom toho, že údaj odkazující na možné sadistické sklony strážníků MP Vodňany a

v této souvislosti na poškozeného jako jejich vrchního strážníka, kterého osočil z toho, že při řešení podezření na přestupek záměrně zadržoval doklady, vyžadoval po konkrétní osobě zklidnění se, po 45 minutách ji měl donutit k prohlášení, že je naprosto klidná, což měl prezentovat jako zjednávání průchodu své spravedlnosti a tímto jednáním chtěl této osobě i ukázat, kdo je ve Vodňanech pánem a to způsobem, který vzpurná osoba pocítí, a takto jednal i proto, aby této osobě ublížil; může s ohledem na povahu těchto údajů hrubě zasáhnout do života poškozeného Bc. [REDAKCE] zejména, když v článku obžalovaný označil takto jednající osoby za sadisty, a v souvislosti s tím zmínil i úvahy o možné sexuální motivaci. Všechny tyto o poškozeném takto publikované údaje byly pak způsobilé ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy a ztížit mu tak podstatným způsobem výkon jeho práce, přičemž k těmto následkům u něho také i došlo, neboť v důsledku publikace tohoto článku měl pak poškozený vážnou obavu, aby nepřišel o práci a následně to mělo vliv i na jeho zdravotní stav.

Obžalovaný tak věděl, že jeho článek, který publikoval místním periodiku, tj. v tisku, obsahuje informace, které nemusí být pravdivé, a že tak může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, jímž je ochrana cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život, a přesto se je rozhodl sdělit. Ze strany obžalovaného nešlo o spoléhání se bez přiměřených důvodů na to, že svým článkem nezpůsobí takové ohrožení nebo porušení zájmu chráněného trestním zákonem. Obviněný sdělil tyto nepravdivé údaje jako příspěvatel s určitou praxí, který dokonce v jiném článku v tomtéž čísle čtrnáctidenníku popisoval (údajně) vyjádření jiné osoby, které považoval za hanlivého a v této souvislosti odkazoval na informaci, jaké jednání je označováno za pomluvu, a to i s citací ustanovení § 184 odst. 1 TZ. Proto měl v předmětné věci obžalovaný spíše předvídat reálnou možnost způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, zejména, nešlo-li o jeho komentář nebo subjektivní názor, ale o prezentování faktu, a tedy zpravodajství. Obžalovaný tak ve výroku uvedeném a prokázaným mu jednáním naplnil po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 TZ. S ohledem na důkazy ve věci a charakter trestného činu je zřejmé, že obžalovaný zde jednal ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Soud pak vzal v úvahu při ukládání druhu a výše trestu i okolnosti uvedené v § 38 a § 39 odst. 1 TZ a zvážil, že obžalovaný porušil zájem státu na ochraně ochrana cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život. Motivací obžalovaného byla patrně snaha po vlastním zviditelnění se jakožto zastupitele, který znovu kandiduje v blížících se volbách, a má zájem o takovouto mediální sebe prezentaci jako osoby pomáhající občanům zveřejňovat zkušenosti s údajně běžně závadným chováním poškozeného. Při absenci polehčujících okolností plného doznání i jakékoliv sebereflexe, a při neexistenci okolností přitěžujících, neboť obžalovaný je dosud bezúhonný; lze mít za to, že na obžalovaného je možné výchovně působit i trestem alternativním k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Proto mu v sazbě pro trest odnětí svobody podle § 184 odst. 2 TZ, která činí až 2 léta, byl uložen **trest odnětí svobody na 6 měsíců a jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců.**

V této věci se poškozený Bc. ██████████ nepřipojil s požadavkem na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy a proto rozhodnutí neobsahuje výrok podle § 228 odst. 1 tr. ř. či podle § 229 odst. 1, odst. 2 tr. ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Ve Strakonících dne 16. 4. 2015

Za správnost vyhotovení:
Hedvika Chalupová

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu ve Strakonicih vydala dne 20. 7. 2016 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz:

Obviněný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] ve [REDACTED], konstruktér u firmy STR Praha s. r. o., Jemnická 13, 140 00 Praha 4, trvale bytem [REDACTED] na adrese pro účely doručování [REDACTED]

je vinen, že

v době od 2. 11. 2015 do 16. 1. 2016 sdělil nepravdivé informace o poškozeném [REDACTED] nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] jediném jednateli a společníkovi společnosti Auto Šíma, s. r. o., se sídlem Vyšehradská 1349/2, 12800 Praha 2 - Nové Město, IČ: 248 23 775, kdy

- dne 2. 11. 2015 na webovém portálu www.firmy.cz pod jménem [REDACTED] zveřejnil recenzi ke společnosti Auto Šíma, s. r. o., s komentářem "Nekvalitní opravy, chyby v dílech, problémy s elektroinstalací v autech - Hrůza",

- dne 2. 11. 2015 na webovém portálu www.firmy.cz pod jménem [REDACTED] zveřejnil recenzi ke společnosti Auto Šíma, s. r. o., s komentářem "No nevím, nevím, mám s tímto servisem také špatné zkušenosti, ale nakonec se to nějak dalo dohromady",

- dne 3. 11. 2015 na webovém portálu www.firmy.cz z emailové schránky [REDACTED] zveřejnil recenzi ke společnosti Auto Šíma, s. r. o., s komentářem "Katastrofa - Hrůza. Tomuto servisu je lépe se vyhnout velkým obloukem" a recenzi s komentářem "Auto Šíma nebrat neumí nic opravit dobře, samé problémy s opravami a s nekvalitními díly.",

- dne 5. 11. 2015 na webovém portálu www.firmy.cz pod přezdívkou policiecr158 zveřejnil recenzi ke společnosti Auto Šíma, s. r. o., s komentářem "Vážený pane, my Vám jako ÚOOZ

- Útvar pro odhalování organizovaného zločinu děkujeme, že se chcete obrátit na nás a na naše kolegy od Policie ČR. Právě prošetřujeme podezření na legalizaci výnosů z trestné činnosti, padělání technických průkazů, špatná diagnostika vozidel a instalace dílů pocházejících z trestné činnosti do opravovaných vozidel. Budeme potěšeni, když s námi budete spolupracovat do vyřešení všech podezření",
- dne 19. 11. 2015 na webovém portálu www.firmy.cz pod jménem [REDAKCE] zveřejnil recenzi ke společnosti Auto Šíma s.r.o. s komentářem "[REDAKCE] majitel co neumí milovat a souložit.",
- dne 20. 11. 2015 na webovém portálu www.firmy.cz pod jménem [REDAKCE] zveřejnil recenzi ke společnosti Auto Šíma, s. r. o., s komentářem "[REDAKCE] majitel firmy je homosexuál.",
- dne 20. 11. 2015 na webovém portálu www.firmy.cz zveřejnil recenze ke společnosti Auto Šíma, s. r. o., s komentářem "[REDAKCE] je vyšetřován Policií ČR." "[REDAKCE] majitel neumí šukat a souložit." "[REDAKCE] majitel servisu je dement a homouš.",
- dne 22. 11. 2015 napsal na facebookový profil Auto Šíma zprávu z facebookového profilu [REDAKCE] ve znění: "Když jsi homokláda, co neumí šukat, souložit ani milovat ženský, tak se na to vyser a rozdej si to s Totínem nebo s Koflem, to jsou stejné homoklády jako ty, pak si spolu mezi sebou můžete všichni 3 homouši to rozdat.",
- dne 27. 11. 2015 na webovém portálu www.firmy.cz pod jménem [REDAKCE] zveřejnil recenzi "Lhář a podvodník co šídí zákazníky, raději se tomuto servisu a panu [REDAKCE] vyhněte velkým obloukem. V Jižních Čechách a ve Vodňanech jsou mnohem kvalitnější servisy, než je tento. Tento servis je ostudou Vodňan a měl by co nejdříve skončit.",
- dne 27. 11. 2015 na facebookovém profilu Auto Šíma napsal z facebookového profilu s názvem Policie ČR komentář "Vyšetřován Policií ČR", "Policie ČR Pro podezření z legalizace výnosů z trestné činnosti a podvodného jednání (machinace a záměny originálních dílů za neoriginální).",
- dne 27. 11. 2015 na webovém portálu www.firmy.cz pod jménem [REDAKCE] zveřejnil recenzi s komentářem "[REDAKCE] mi připadá, že nemá rád slušné lidi, natož aby dokázal milovat krásné ženy. Jeho manželka musí dost trpět. Připadá mi, že se často chová jako homosexuál.",
- dne 27. 11. 2015 na facebookovém profilu Auto Šíma zveřejnil z facebookového profilu s názvem [REDAKCE] komentář "Špatný servis.",
- dne 3. 12. 2015 na facebookovém profilu Auto Šíma zveřejnil z facebookového profilu s názvem Policie ČR komentář "Pro podezření z legalizace výnosů z trestné činnosti, a podvodného jednání (machinace a záměny originálních dílů za neoriginální).",
- dne 16. 1. 2016 napsal na facebookový profil Auto Šíma zprávu z facebookového profilu [REDAKCE] ve znění: "Tak co ty vodňanskej zmrde stále nemáš dost. Nejlépe rozbít pořádně palici, aby jsi se vzpamatoval a začal se chovat slušně, jak se na správný vodňanský hovno sluší a patří. A co jak ti jde šukání s chlapečkama, prej si údajně velkéj homouš co to

rád dělá s chlapečkama, protože se ženskejma šukat a souložit neumíš. Dávej si pozor, aby si neskončil na hřbitově u Vojtěcha, pokud budeš dělat problémy.",

přičemž byl srozuměn s tím, že tato tvrzení jsou nepravdivá a jsou způsobilá ohrozit vážnost poškozeného [REDAKCE] u spoluobčanů a poškodit jej v zaměstnání, zejména poškodit důvěryhodnost jeho společnosti Auto Šíma s. r. o.,

t e d y - o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, a uvedený čin spáchal prostřednictvím veřejně přístupné počítačové sítě,

č í m ž s p á c h a l

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 TZ,

a o d s u z u j e s e

podle § 184 odst. 2 TZ k trestu odnětí svobody na **1 (jeden) rok**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu **2 (dva) roky**, ve které se mu podle § 82 odst. 2 TZ **ukládá**, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obviněný povinen a náhradě škody zaplatit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] částku 50.000 Kč.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Ve Strakonících dne 20. 7. 2016

Za správnost vyhotovení:
Heďvika Chalupova

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu ve Strakonicih vydal dne 1. 10. 2015 podle § 314e odst. 1 tr.ř. následující trestní příkaz:

Obviněná:

██

nar. ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████ adresa pro účely doručování ██████████ t. č. bytem ██████████ okres Strakonice, bez zaměstnání,

je vinna, že

dne 11. 2. 2015 v době od 18:00 hod. do 15:15 hod. na sociální síti Facebook ve skupině s názvem "Bazárek pro maminky a miminka" pod profilem (nickem) s názvem ██████████ z nudy a v úmyslu vyvolat hádku na sociální síti Facebook uveřejnila nepravdivý příspěvek ve znění: "Kdo mi pomůže utopit pětiměsíční dítě" a ještě téhož dne uveřejnila další příspěvek, že to dítě již není a tím vyvolala znepokojení u části uživatelů sociální sítě Facebook registrovaných ve skupině s názvem "Bazárek pro maminky a miminka" a vzbudila tím obavu o život dítěte, což vedlo jednak k diskusi uživatelů této skupiny ke zveřejněným příspěvkům od uživatelky ██████████ a jednak k podání několika trestních oznámení na okrese Písek, Zlín a v Praze,

t e d y – úmyslně způsobila nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřovala poplašnou zprávu, která je nepravdivá,

č í m ž s p á c h a l a

přečin šíření poplašné zprávy dle ust. § 357 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě** odkládá na zkušební dobu **12 (dvanácti) měsíců.**

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu, obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Ve Strakonících dne 1. 10. 2015

JUDr. Tomáš Uldrich v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Marta Petrovcová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Šustrem v hlavním líčení konaném dne 25. července 2018 ve Strakonících

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

narozený [REDACTED] ve [REDACTED] trvalý pobyt [REDACTED] toho času bytem [REDACTED] doručovací adresa [REDACTED] bez pracovního poměru, občan ČR,

je vinen,

že

1)

v době od 6:56 hodin do 9:19 hodin dne 16. 10. 2017, v místě svého současného bydliště v ul. [REDACTED] okr. Písek, prostřednictvím sociální sítě Facebook vyhrožoval Aeroklubu Strakonice, o.s., IČO 004 75 645, se sídlem V Lipkách 96, Strakonice, že zapálí letiště, když ze svého facebookového profilu "[REDACTED]" zaslal aeroklubu zprávy ve znění:

- v 6:56 hodin dne 16. 10. 2017 zaslal zprávu ve znění "tak co frantisku co se stane když vám to zapalím co petr vám ukradl letadlo a zabyli ste ho zabyjete me taky vy zmrdi" společně s fotografií muže v kapuci se zdviženým palcem pravé ruky a prostředníčkem levé ruky a pokračování zprávy ve znění "to přijde neboj vy mrdky"

- v 6:57 hodin dne 16. 10. 2017 přes messenger zaslal zprávu ve znění "hele zmrdi co kdy me zabyjete jako petra habezbergu když vám ukradl letadlo co"

- v 9:19 hodin dne 16. 10. 2017 zaslal zprávu s odkazem na video <https://youtu.be/ChdgoVkiR-M> a ve znění "TAK TAKLE DOPADNU NE JAKO PETR NE".

2)

dne 4. 11. 2017 v době od 23.50 hodin do 23:57 hodin, na silnici před domem čp. [REDACTED] v ulici Na Křemelce ve Strakonících, fyzicky napadl poškozeného [REDACTED] narozeného [REDACTED] tím způsobem, že sevřenou rukou, ve které držel svazek klíčů, opatřený čepelí nože o celkové

délce 8 cm, zaútočil na hlavu poškozeného a poranil jej na pravé tváři, když mu způsobil povrchovou ranku o délce 0,5 cm bez nutnosti lékařského ošetření,

3)

dne 2. 12. 2017 v době okolo 23:00 hodin v Milevsku, na náměstí E. Beneše 7, před služebnou Obvodního oddělení PČR Milevsko, okres Písek, v úmyslu poškodit vozidlo, hodil skleněnou lahev od piva proti zaparkovanému služebnímu vozidlu tovární značky Škoda Octavia, RZ [REDAKCE] v barevném provedení PČR, v důsledku čehož došlo k poškození čelního skla ke škodě Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, IČ 751 51 511 se sídlem Lannova 193, okres České Budějovice, když výše škody činí 4 477 Kč,

tedy

ad 1) úmyslně způsobil nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřuje poplašnou zprávu, která je nepravdivá a tuto zprávu sdělil hromadnému informačnímu prostředku,

ad 2) dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

ad 3) dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti,

čímž spáchal

ad 1)

přečin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

ad 2)

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3)

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na **10 (deset) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **20 (dvacet) měsíců**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** trest propadnutí věci, a to nože bez rukojeti o celkové délce 8cm s ostřím o délce 7cm.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovanému [REDAKCE] **ukládá** ochranné léčení psychiatrické formou ambulantní.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Policii České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, IČ 751 51 511, se sídlem Lannova 193, České Budějovice, peněžní částku ve výši 4 477 Kč jako náhradu škody způsobené přečinem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Kluiberová.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že ohledně skutků, které byly obžalovanému [REDAKCE] kladeny za vinu pod bodem 1), 2) a 3) obžaloby, byl prokázán skutkový stav uvedený v obžalobě, a proto soud rozhodl odsuzujícím rozsudkem. Jelikož obžalovanému bylo sděleno obvinění z přečinu výtržnictví ohledně jednání uvedeného pod bodem 2) dne 15. 11. 2017 a k jednání uvedenému pod bodem 3) došlo až dne 2. 12. 2017, soud v souladu s § 12 odst. 11 trestního řádu posoudil obě jednání jako dva samostatné skutky, tedy jako dva přečiny výtržnictví, nikoli jako pokračující přečin výtržnictví.
2. Obžalovaný, ač byl řádně a včas předvolán, se k hlavnímu líčení dne 25. 7. 2018 nedostavil a věc byla projednána v jeho nepřítomnosti. V hlavním líčení byly čteny výpovědi obžalovaného z přípravného řízení.
3. Obžalovaný, ještě jako obviněný, se ke skutkům uvedeným pod bodem 1) a 2) doznal. Ohledně skutku pod bodem 1) vypověděl, že je pravda, že psal zprávy na facebookový profil Aeroklubu Strakonice a vyhrožoval v nich, že zapálí letiště. Bylo to v pondělí ráno, když matka odešla do práce. Vzal si její notebook a přihlásil se pod svůj facebookový profil „[REDAKCE]“. Měl toho dne psychické problémy, deprese, nebyl pod vlivem alkoholu, ani jiných návykových látek. Vzpomněl si na kamaráda [REDAKCE], který se před dvěma nebo třemi lety oběsil. Vzpomněl si i na to, že mu [REDAKCE] vedoucí letového provozu Aeroklubu Strakonice, jednou říkal, že mu měl [REDAKCE] ukrást letadlo. Napadlo ho, že se [REDAKCE] oběsil kvůli tomu, a proto napsal na facebookové stránky Aeroklubu Strakonice, že zapálí letiště a ještě něco o [REDAKCE] také tam poslal svoji fotku. Dále poslal i zprávu přes messenger, text si již nepamatuje. Za nějakou dobu poslal na stránky Aeroklubu Strakonice i odkaz na videoklip Doktor Smrt od El Maron, kde se zpívá „zabiju ti mámu, tátu, syna i tebe“ a něco k tomu připsal, ale už neví co. Uvedl, že neví, proč to udělal, co tím myslel, prostě mu to hlava řekla, ale nemyslel to vážně, letiště by určitě nezapálil. Žádné problémy s Aeroklubem Strakonice a s [REDAKCE] nikdy neměl. Uvedl, že toho lituje a omlouvá se. Ohledně skutku pod bodem 2) vypověděl, že ten večer v restauraci Na Křemelce vypil pouze jedno pivo a venku si dal nitrožilně dávku pervitinu, asi 0,1 nebo 0,2 g. Cítil se nabuzeně, ale agresivní nebyl, věděl, co dělá. Z restaurace se šel podívat na stadion, nechtěl tam ale nic vzít, ani poškodit. Dostal se tam zadní bránou, která byla otevřená. Z restaurace vyšli tři muži a začali na něj křičet, co tam dělá. Chtěl vyjít bránou ven, oni šli za ním a říkali, aby jim neutekl. Dva ho drželi. Na třetího muže plivl, kopl mu nohou před obličej, ale nezasáhl ho. Muž ho na to udeřil pěstí do hlavy. Nikomu nevyhrožoval, jen muže varoval, že má na klíčních nůž. Tomu muži, na kterého plivl, řekl, že má žloutenku, ale nebyla to pravda. Obžalovaný popřel, že by někoho nožem napadl, pouze se bránil. Klíče s nožem držel při incidentu v ruce a jak máchal rukama, škrábl muže nožem. Nechtěl mu ublížit, ani ho napadnout. Nůž na klíčních nosí běžně, občas se to hodí, když potřebuje něco uříznout. Ohledně skutku uvedeného pod bodem 3) využil obžalovaný svého zákonného práva a ve věci nevypovídal. Ke svým osobním poměrům uvedl, že je vyučen v oboru pokrývač, je nemajetný, má jedno dítě ve věku 8 let, byl dosud asi dvakrát soudně trestán, v posledních dvou letech vystřídal tři zaměstnání, nyní je nezaměstnaný, není evidován na Úřadu práce, nemá žádný příjem, bydlí u matky, která ho živí. Příležitostně užívá pervitin. Závislý se necítí, ze závislosti se nikdy neléčil. Měl psychické problémy. Psychiatr mu doporučil, aby se začal léčit, ale on od té doby nikde nebyl, neřešil to, léčit se nezačal.
4. Ze záznamu z facebookového profilu Aeroklubu Strakonice ze dne 16. 10. 2017 soud zjistil, že prostřednictvím sociální sítě Facebook byla z profilu „[REDAKCE]“ v 6:56 hodin zaslána zpráva ve znění: „tak co frantisku co se stane když vám to zapalím co petr vám ukradl letadlo a zabyli ste ho zabyjete me taky vy zmrdí“ společně s fotografií muže v kapuci se zdviženým palcem pravé ruky a prostředníčkem levé ruky a pokračování zprávy ve znění: „to přijde neboj vy

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Kluiberová.

mrčky", v 6:57 hodin byla přes messenger zaslána zpráva ve znění: „hele zmrdi co kdy me zabyjete jako [REDAKCE] když vam ukradl letadlo co" a v 9:19 hodin byla ze stejného profilu zaslána zpráva ve znění: „TAK TAKLE DOPADNU NE JAKO PETR NE" s odkazem na video <https://youtu.be/ChdgoVkiR-M>, když se jedná o videoklip k písni Doktor Smrt od skupiny El Maron. Z případové analýzy vyplývá, že z notebooku matky obžalovaného byl prostřednictvím facebooku dne 16. 10. 2017 v 7:17 hodin vyhledán profil Aeroklubu Strakonice a v 7:28 hodin došlo ke stažení videa El Maron - Doktor Smrt z Youtube a jeho sdílení na facebooku.

5. Z protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace soud získal představu o poloze zimního stadionu, fotbalového stadionu a restaurace v ulici Na Křemelce včetně rozmístění veřejného osvětlení a oplocení areálu, když kovová brána byla v době ohledání dne 5. 11. 2017 v 01:40 hodin otevřená dokožán. U plotu před areálem byla na zemi nalezena prázdná injekční stříkačka a svazek třech klíčů na kroužku s červenou šňůrkou a nožem bez rukojeti celkové délky 8 cm s ostřím délky 7 cm. Dále soud zjistil, že poškozený [REDAKCE] byl poraněn na pravé tváři - jedná se o dvě drobné povrchové ranky. Ze záznamů o provedených dechových zkouškách vyplývá, že poškozenému [REDAKCE] byla dne 5. 11. 2017 v 01:10 hodin naměřena hladina alkoholu 0,50 promile a [REDAKCE] byla téhož dne v 01:09 hodin naměřena hladina alkoholu 1,34 promile a v 02:12 hodin 1,22 promile. Z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření obžalovaného ze dne 5. 11. 2017 bylo zjištěno, že v 02:50 hodin měl obžalovaný vědomí jasné, chování dysforické, náladu euforickou, řeč normální a chůzi jistou, přiznal aplikaci pervitinu ve 22:00 hodin předchozího dne a alkohol v krvi nebyl přítomen.
6. Z protokolu o ohledání místa činu ze dne 3. 12. 2017 v 01:00 hodin včetně náčrtku a fotodokumentace soud zjistil polohu a poškození policejního osobního automobilu zn. Škoda Octavia RZ [REDAKCE] když sklo čelního okna je při pohledu ve směru jízdy na levé polovině rozbité. Na střeše automobilu a na kapotě motorového prostoru za ním stojícího vozidla jsou rozptýlené střepy zelené barvy s tím, že větší fragment láhve byl nalezen na pravé přední části kapoty vzadu stojícího vozidla. Ze střepů byla zajištěna biologická stopa - stěr. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetiky vyplývá, že profil DNA stanovený z biologické stopy se jednoznačně shoduje s DNA profilem obžalovaného. Ze záznamu o dechové zkoušce soud zjistil, že obžalovanému byla dne 3. 12. 2017 v 00:23 hodin naměřena hladina alkoholu 1,16 promile. Z kamerového systému Městské policie Milevsko včetně jeho vyhodnocení vyplývá, že muž v šedé mikině a světlých kalhotách, s kapucí přes hlavu, pod níž má kšiltovku, jde dne 2. 12. 2017 ve 23:04 hodin k budově Policie ČR na náměstí E. Beneše v Milevsku, v pravé ruce drží láhev. Před budovou se zastaví u zaparkovaného policejního vozu a hodí láhev na jeho čelní sklo. Poté odchází směrem k restauraci „U Broučka“. V 00:15 hodin se muž vrací od restaurace, je zastaven policisty, dochází k potyčce, proti muži jsou použity donucovací prostředky a muž je předveden na obvodní oddělení policie. Z faktury č. 137-2017 včetně kalkulace opravy a z protokolu o stanovení skutečné výše škody na věci vyplývá celková částka za opravu policejního vozidla zn. Škoda Octavia RZ [REDAKCE] poškozeného dne 2. 12. 2017, a to částka 4 477 Kč.
7. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, vypracovaného znalkyní MUDr. Monikou Gärtnerovou a znalcem Mgr. Václavem Šnorkem, soud zjistil, že obžalovaný v době páchání skutků i v době vyšetření trpěl duševní chorobou tzv. toxickou psychózou, tedy psychotickým stavem, dále byl zjištěn abusus návykových látek. V osobnosti obžalovaného dominují schizoidní a autistické rysy. Rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného byly v době skutků podstatně sníženy, kontakt s realitou však nebyl zcela vymizelý. Na skutky nemá amnézii, do jejich motivace se promítala psychotická porucha. Na snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností se v době skutků podílela duševní choroba - toxická psychóza i vliv intoxikace návykovou látkou a alkoholem. V jednom případě byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Kluiberová.

obžalovaný dle svých slov pod vlivem pervitinu, ve dvou případech konzumoval alkohol. Jelikož u obžalovaného byla zjištěna duševní choroba, která navazuje na užívání návykových látek, a pobyt obžalovaného vyhodnotila znalkyně jako potenciálně nebezpečný pro společnost, nelze vyloučit opakování trestné činnosti, zejména pokud bude nadále konzumovat návykové látky, znalkyně navrhlá uložení ochranného léčení protitoxikomanického v ústavní formě. Při výslechu znalkyně MUDr. Gärtnerová doplnila, že vznik nebo rozvoj choroby je u obžalovaného vázán s jeho kariérou drogovou a alkoholovou. Pokud by drogy neužíval, toxickou psychózou by netrpěl. Po vyšetření obžalovaného za účelem vyhotovení znaleckého posudku v listopadu 2017 se jeho stav zhoršoval a v únoru 2018 byl hospitalizován v psychiatrické léčebně. Byl zaléčen touto hospitalizací, nyní by měla následovat léčba ambulantní. Jelikož tedy hospitalizace a léčba již proběhly, není na místě navrhopat ústavní ochranné léčení. Je však nutné, aby obžalovaný abstinovat, užíval předepsané léky a byl po dohledem psychiatra, proto je namístě uložit ochrannou léčbu ambulantní, aby toto bylo zajištěno. Jestliže bude obžalovaný nadále návykové látky užívat a nebude brát léky, je pravděpodobné, že se mu choroba zase vrátí.

8. K osobě obžalovaného soud ze zprávy Městského úřadu Týn nad Vltavou zjistil, že obžalovaný nebyl tímto správním orgánem projednáván v posledních pěti letech pro přestupek. V evidenci přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. Z popisu z evidence rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný zde má celkem 3 záznamy, všechny z roku 2006, a že šlo o odsouzení za trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění a ve dvou případech o odsouzení za trestný čin krádeže.
9. Soud na základě shora uvedených důkazů, které pečlivě hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl bez důvodných pochybností k závěru, že obžalovaný se dopustil všech třech skutků, které mu jsou kladeny za vinu. Skutkový stav byl prokázán i bez výpovědí svědků.
10. Ke skutku uvedenému pod bodem 1) se obžalovaný plně doznal. Vysvětlil soudu i pohnutku, která ho k činu vedla, když si spojil smrt kamaráda s tím, že tento kamarád měl kdysi ukrást na letišti letadlo. Přiznal, že měl v tu dobu psychické problémy a deprese. Obžalovaný se doznal i ke skutku uvedenému pod bodem 2), i když se snažil celou situaci zlehčovat, poranění poškozeného označil jako „škrábnutí“, tvrdil, že se jenom bránil. Nicméně nepopřel, že při incidentu držel v ruce klíče, na nichž měl připevněný nůž, a že poškozeného nožem poranil. Přiznal, že v době jednání byl pod vlivem pervitinu. S jeho výpovědí korespondují i ostatní provedené důkazy: záznam s facebookového profilu Aeroklubu Strakonice s výhrůžnými zprávami, případová analýza, z níž vyplývá, že zprávy byly zaslány z notebooku matky obžalovaného, který obžalovaný užíval, protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, z něhož má soud za prokázané zejména poranění poškozeného. Ke skutku uvedenému pod bodem 3) se sice obžalovaný nedoznal, je ale usvědčován kamerovým záznamem Městské policie Milevsko a výsledkem genetické expertizi, když není pochyb, že to byl právě obžalovaný, kdo hodil láhev na policejní automobil a poškodil tak jeho čelní sklo. Ze záznamu o dechové zkoušce má soud za prokázané, že i v tomto případě byl obžalovaný pod vlivem návykové látky - alkoholu. Obžalovaný tak svým jednáním uvedeným pod bodem 1) naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jednáním uvedeným pod bodem 2) naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a jednáním pod bodem 3) rovněž naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Jelikož obžalovanému bylo sděleno obvinění z přečinu výtržnictví ohledně jednání uvedeného pod bodem 2) dne 15. 11. 2017 a k jednání uvedenému pod bodem 3) došlo až dne 2. 12. 2017, soud v souladu s § 12 odst. 11 trestního řádu posoudil obě jednání jako dva samostatné skutky, tedy jako dva přečiny výtržnictví, nikoli jako pokračující přečin výtržnictví. Ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Kluiberová.

v době spáchání všech činů byly dle znalkyně podstatně snižené, nebyly však zcela vymizelé, proto obžalovaný je za jejich spáchání trestně odpovědný (§ 26 a § 27 trestního zákoníku). Podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku je obžalovaný ohrožen úhrnným trestem odnětí svobody podle § 357 odst. 2 trestního zákoníku na šest měsíců až tři léta.

11. Při stanovení druhu a výměry trestu soud v souladu s § 39 trestního zákoníku přihlédl zejména k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k dosavadnímu způsobu života, k možnosti nápravy a k jeho chování po činu. Podle § 41 písm. n) trestního zákoníku obžalovanému polehčuje, že se v případě skutků uvedených pod bodem 1) a 2) plně doznal ke své trestné činnosti, projevil upřímnou lítost a poškozeným se omluvil. Obžalovanému přitěžuje (§ 42 písm. n) trestního zákoníku), že spáchal více trestných činů. Naopak mu nepřitěžuje jeho trestní minulost, byť má záznamy v trestním rejstříku, když ohledně těchto odsouzení se na něj hledí, jako by nebyl odsouzen. Ačkoli obžalovaný spáchal všechny skutky ve stavu zmenšené přičetnosti, když jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly podstatně snižené (§ 27 trestního zákoníku), nemohl soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry k této okolnosti přihlédnout (§ 40 odst. 1 trestního zákoníku), snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby (§ 40 odst. 2 trestního zákoníku), nebo dokonce upustit od potrestání (§ 47 odst. 1 trestního zákoníku), neboť obžalovaný si stav zmenšené přičetnosti přivodil vlivem návykových látek. Podle § 38 odst. 2 trestního zákoníku tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. V souladu s touto zásadou subsidiarity přísnější trestní sankce je soud toho názoru, že účel trestu u obžalovaného lépe naplní uložení podmíněného trestu odnětí svobody než trest nepodmíněný. Soud proto uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, tedy při spodní hranici trestní sazby, a zároveň výkon trestu odložil na zkušební dobu 20 měsíců (§ 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku). Jelikož bylo prokázáno, že ke spáchání trestného činu uvedeného pod bodem 3) obžalovaný použil nůž bez rukojeti o celkové délce 8 cm s ostřím o délce 7 cm, soud mu zároveň uložil trest propadnutí této věci v souladu s § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Ohledně skutku uvedeného pod bodem 1) se obžalovaný doznal, že v době spáchání měl duševní problémy, trpěl depresemi. V případě druhého skutku obžalovaný přiznal, že byl pod vlivem pervitinu a v případě třetího skutku bylo dechovou zkouškou prokázáno, že byl pod vlivem alkoholu. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalkyně MUDr. Moniky Gärtnerové vyplynulo, že všechny skutky obžalovaný spáchal v duševní poruše, kterou si způsobil užíváním návykových látek. Znalkyně uvedla, že pokud bude obžalovaný nadále návykové látky užívat, duševní choroba se znovu projeví a obžalovaný může pod jejím vlivem páchat další trestnou činnost a být tak nebezpečný pro společnost. Dle znalkyně je nutné, aby byl obžalovaný pod kontrolou psychiatra, který dohlédne na užívání předepsaných léků a abstinenci. Jelikož obžalovaný byl v únoru 2018 hospitalizován v psychiatrické léčebně a byl zaléčen, není dle znalkyně nutné ukládat ochranné léčení v ústavní formě, ale postačí jen forma ambulantní. Soud z těchto důvodů dle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku uložil obžalovanému ochranné léčení psychiatrické formou ambulantní. Jelikož obžalovaný trpí duševní chorobou tzv. toxickou psychózou, byly mu předepsány léky na tuto nemoc a dle znalkyně je nutný dohled psychiatra, soud uložil ochranné léčení psychiatrické, nikoli protitoxikomanické, když léčení protitoxikomanické je součástí léčení psychiatrického.
12. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená Policie ČR, Krajské ředitelství Jihočeského kraje, s částkou 4 477 Kč za poškození čelního skla služebního vozidla tov. zn. Škoda Octavia RZ [REDAKCE] Částka 4 477 Kč představuje vynaložené náklady na opravu poškozeného skla, jak vyplývá z faktury č. 137-2017 a z protokolu o stanovení skutečné výše škody na věci. Jelikož tato škoda byla způsobena jednáním obžalovaného uvedeným pod

bodem 3), soud uložil obžalovanému povinnost podle § 228 odst. 1 trestního řádu poškozené Policii ČR způsobenou škodu ve výši 4 477 Kč nahradit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Ve prospěch mladistvého může podat odvolání, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Strakonice 25. července 2018

Mgr. Roman Šustr v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Kluiberová.

